

gradimo znanje

Ste presenečeni nad imenom naših Iskrice? Predvidevam, da ne, glede na to, da se v zadnjih mesecih vse vrtilo okrog te »korone«, ki nam je vsem pošteno premešala naše načrte in vsakdanjo rutino ter nas oropala druženja s prijatelji, vrstniki in sorodniki.

Sedaj, ko se vse počasi vrača v ustaljene tire, ste najbrž zelo zaposleni z delom, a vam kljub temu priporočam, da si v svojem natrpanem urniku vzamete vsaj dvajset minutk odmora in prelistate naše Korona ISKRICE, v katere smo tudi tokrat vložili veliko svojega dela in truda. Kot ste najbrž že uganili, je tokratna številka nekoliko drugačna, saj v veliki meri prikazuje naše delo preteklih mesecev, ko smo se vsi, učenci, učitelji in navsezadnje tudi naši starši, ukvarjali z izobraževanjem na daljavo oz. kot smo sami radi rekli, delom od doma. Izziv, pred katerega smo bili postavljeni, je za nas bil povsem nov, vendar si upam trditi, da smo se vsi nekako znašli – eni bolj, drugi morda malo manj.

Verjemite mi, prav nič vam ne bo žal če se udobno namestite in počasi prelistate strani naših Iskrice. Če pa je v tem trenutku, ko Iskrice držite v rokah, zunaj lepo vreme, pa jih vzemite s seboj ven – v družbi sonca je užitek ob branju zagotovljen! Iskrice so tudi tokrat vsebinsko bogate in zanimive, mogoče pa se boste iz njih lahko še kaj naučili. Nikar ne pozabite preveriti tudi zabavne strani, saj veste, smeh je pol zdravja.

No, ali še kar berete napovednik? Hm, očitno se vam res ne mudi tako zelo ...

Ela Žnidarič Tomažič, 7. b

Zdravje

Zdravje je zame zdrava hrana ter veliko gibanja. Vse ni odvisno od človeka, pomaga pa. Pomembno je, da v težkih časih pazimo na sebe in posledično tudi na druge. Zdravja ne moremo kupiti, saj je eno samo, zato prosim pazite in jejte zdravo!

Naja Geč, 7. b

Zdravje je zame na prvem mestu. Zdravje potrebuje vsak človek za dobro počutje. Če imaš zdravje, imaš lahko vse na svetu, na primer družino, službo in lepo življenje.

Aneja Toplak, 7. b

Meni osebno zdravje pomeni največ, saj ko si zdrav, lahko počneš vse in se zabavaš. Pregovor pravi: »Ko si zdrav imaš veliko želja, ko zbolíš, pa le eno – da bi bil zdrav.« Poskrbeti moramo za svoje zdravje in tudi za zdravje vseh ostalih.

Rahela Zamuda, 7. b

Meni zdravje pomeni, da imam možnost normalno živeti. Zdravje mi omogoča še vedno videti in slišati ptice, biti z najbližjimi in kar je najpomembneje, zdravje mi pomeni svobodo.

Ela Žnidarič Tomažič, 7. b

Meni osebno zdravje pomeni vse, ker če nisi zdrav, ne moreš skorajda nič delati, razen ležati. Za to, da si zdrav, pa moreš zdravo živeti.

Kiar Vertič, 7. b

Zdravje mi pomeni vse na svetu. Če si zdrav, lahko športáš, prav tako pa tudi počneš, kar hočeš. Vsak, ki je bolan, ni vesel, saj smo vsi radi zdravi.

Anej Založnik, 7. b

Ne zavedamo se dovolj, da je zdravje zelo pomembna vrednota. Pomeni mi veliko, vendar je za nas to, da smo zdravi, že samoumevno. Skrbeti moramo za svoje zdravje, pa tudi za zdravje drugih.

Laura Horvat, 9. a

Zdravje je ključnega pomena za radost, uspehe in nove izzive v življenju. Treba ga je čuvati kolikor se le da, saj novega ne moremo dobiti.

Nika Leben, 9. a

Zdravje je nekaj pomembnega v našem življenju. Če smo zdravi, smo tudi srečni.

Živa Trunk, 9. b

Zdravje je ena izmed pomembnih stvari v življenju, saj je vseeno, če imaš denar, zdravja pa ne, saj sta na koncu pomembna le zdravje in sreča.

Lana Lindič, 9. b

Mnogi mislimo, da je zdravje samoumevno in se ne zavedamo, kakšni srečneži smo, da smo zdravi. Kako pomembno je zdravje se zavemo šele, ko pride do takšnih situacij, kot je bila ta karantena.

Vita Irgolič, 9. b

Zdravje mi zelo veliko pomeni, saj ko sem zdrav, sem vesel in srečen.

Žiga Kokot, 9. b

Verjetno se do zdaj nismo preveč zavedali, kaj pomeni biti zdrav in se nam je to zdelo samoumevno. A zdaj, v teh časih, je najbolj pomembno, da smo zdravi.

Lucija Zelenko, 9. b

Zdravje mi pomeni veliko, saj si zdrav sposoben početi stvari, ki jih bolni niso zmožni. A tega se na žalost velikokrat ne zavedamo.

Tajda Horvat, 9. b

Vrtec, skupina OBLAČKI

Tim Hercog

Zdravje pomeni, da si zdrav. Da nimaš koronavirusa. Da nimaš nikakšne bolezni.

Nejc Bezjak

Zdravje pomeni, da me nešče ozdravi. Če sem bolan me mami ozdravi.

Julija Tkalec

Zdravje pomeni, da si zdrav. Da si moramo temeljito umiti roke.

Lorela Laptuš

Zdravje pomeni, da sem zdrava, da sem vesela, da se dobro počutim.«

Samo Toplak

Zdravje pomeni, da si zdrav. Da ti srce bije ko si zdrav in vesel.

David Dunčič

Zdravje pomeni, da ko sem zdrav, sem vesel.

Lara Kesar Majcenovič

Zdravje pomeni, da si zdrav. Če ješ nekaj sladkega nimaš zdravih zob.«

Vrtec, skupina ZMAJČKI

Lovro

»Zdravje mi pomeni, da nisem bolan, da me glava ne boli, da me trebuh ne boli. Za zdravje skrbim tako, da veliko zelenjave pojem in veliko pijem. Pijem vodo, ker je zdrava. Če zbolim, vzamem sirup za glavo in trebuh.«

Ajda

»Zdrava sem, ko več ne kašljam. Jaz želim veliko zdravja Mariji in pa sebi. Želim, da bi vsi bili zdravi. Tisti, ki niso zdravi, so bolani. Tisti so fejest žalostni. So v bolnici. Tam jim pomagajo zdravniki.«

Neja

»Zdravje pomeni, da ne kašljam, da nimam vročine, da ne bruham. Ko sem bolna, me boli glava. Takrat vzamem sirup. Je jagodni in je rozaste barve. Za zdravje jemo zelenjavo, pijemo veliko vode, pa jemo sadje.«

Žana

»Zdravje je, da me glava ne boli, da ne bruham, da ne kolcam. Ko smo bolani niti ven ne smemo. Ko sem bolana spim. Ko je bratec bolan, se joka.«

Jaka

»Zdrav sem takrat, ko se v redu počutim. Ko sem bolani, mi nič ne paše. Takrat počivam. Zame skrbita takrat babica in dedek. Skuhata mi toplo juho in čokolino. Imel sem že vročino, bolela me je glava in trebuh. Peljali so me k zdravniku, ki me je celega pregledal. Rekel je, da moram počivati in mi je dal sirup, ki je bil malo čudnega okusa. Za zdravje skrbim tako, da veliko hodim ven. Ko grem na štirikolesnika, se moram oblečiti, da me ne hladi in se ne prehladim.«

Tilen

»Ko sem zdrav, sem vesel. Ko pa nisem zdrav, pa sem žalosten. Bolela me je glava. Ko me boli trebuh, lahko bruham. Veliko vode pijem.«

Oskar

»Zdrav sem, ko nisem bolan, da me glava ne boli. Poznam koronavirus, gripo, angino. Zdravnik rešuje ljudi, ki so bolani.«

Teo

»Zdravje pomeni, da nisem bolan, da ne zbolim. Zdrav si, če si zunaj, da se igramo. Mi smo šli na pohod na Tri kralje in peš k Črnemu jezeru. Šli bomo še na Donačko goro.«

Drage učenke in učenci, spoštovani kolegi in starši,

z mesecem junijem se počasi izteka pouk še enega šolskega leta – šolskega leta, v katerem smo se v zadnjih treh mesecih pouka znašli v izrednih razmerah, ko se je tudi slovenski vzgojno-izobraževalni sistem spoprijemal s popolnoma novimi in nepričakovanimi okoliščinami, nastalimi zaradi boja za zajezitev epidemije covid-19.

V vrtcih je delo za dva meseca povsem zastalo, v šoli pa smo vpeljali delo na daljavo tako rekoč čez noč, brez vsakršnih pedagoških predpriprav, brez prilagoditve učnih načrtov, brez posebnih didaktičnih pripomočkov.

Učitelji so se dela lotili z zavidanja vrednim zanosom ter vnemo. Sproti so dopolnjevali in bogatili učne metode ter orodja podajanja znanja učencem. Vzpostavili smo dobro okolje za kvalitetno učenje na daljavo. Sodelovanje med učitelji, učenci in starši je bilo izjemno. Odlično smo se odzvali na spremembe ter ves čas stremeli k izboljševanju vodenja in učenja na daljavo.

Delo, ki smo ga opravili, pove, da znamo in zmoremo. Pokazali smo, da imamo željo, voljo ter odgovornost, da vodimo naše učence po poteh znanja tudi v nam še nepoznanih okoliščinah.

V življenje in delo naše šole je vključenih veliko ljudi. Veseli smo, da so nam občinska vrata zmeraj odprta in da skupaj

gradimo uspešen dialog, ki zadovoljuje potrebe naših učencev, zaposlenih in staršev, kakor tudi ostalih občanov, saj ima uspešno delovanje šole tudi širši družbeni pomen.

V četrtek, 25. 6. 2020, bomo praznovali dan državnosti – spomin na 25. junij 1991, ko smo Slovenci drzno, smelo, s ponosom in željo, da nam uspe, ubrali svojo pot, pot samostojne, suverene države Slovenije. Bogastvo našega naroda ni zgolj v blagostanju in materialnih dobrinah, temveč zlasti v naši besedi in kulturi, ki jo že tisočletja gojimo na tem prelepem kosu zemlje. Tako, kot smo pred tridesetimi leti enotno in pogumno izrazili svoje želje in prepričanja v samostojno državo, moramo složno in enotno tudi danes stopati v nov jutri. Star rek pravi, da je v slogi moč, zato si želim, da bi tudi mi, ki vzgajamo naše zanamce, složno, enotno in odgovorno opravljali svoje poslanstvo, pri katerem pa naj nas vodi domača, slovenska beseda.

Bodimo ponosni na svoje korenine, slovenski narod in bogastvo Slovenije, ki nam ga naša dežela ponuja.

Čestitam vam ob dnevu državnosti!

Pred nami so topli poletni dnevi. Dragi učenci, upam, da jih boste znali kar se da dobro izkoristiti. Sedaj je čas, da pozabite na svoje šolske obveznosti, naloge in učenje, da se odpočijete, se naučijete sonca in izkoristite proste dni za druženje s svojimi starši in prijatelji. Skratka, počnite vse, česar med šolskim letom niste uspeli. Naj bosta ta dva meseca samo vaša. Septembra, ko bo spet napočil čas za šolo in šolske obveznosti, pa prikorakajte skozi šolska vrata polni nepozabnih doživetij, pozitivne energije, delovnega elana in želje po doseganju novih ciljev, da bomo lahko vsi skupaj zakorakali novim zmagam naproti.

ravnatelj, Milan Šilak

Teja Hebar, 7. a

Dora Šandor, 9. b

Dora Šandor, 9. b

Koronavirus – skupina Zmajčki

Nekoč, pred davnimi časi, je živel Korona. Bila je strupena, stroga, taka, kot kača. In bila je zlobna, zelo! In zelo je skakala na ljudi in jih je okužila. Bila je nevidna, bila je zelo mala, okužila jih je z dotikom in z virusom. Ljudje so zboleli, kašljali, potem pa so morali k zdravniku in so ozdraveli. 300 jih je ozdravelo, 100000 pa jih je umrlo. Zdravi so lahko šli na Pašman se kopat. Čofotali so puf puf. Vozili so se s čolni. Bolanim so dali prozorne haube, da so lahko dihali. Potem je na Korono padel cigel in je umrla. In potem je bilo na svetu spet vse normalno.

Korona baj baj

Virus res je strašna reč,
mi se skrijemo za peč.
Ko se nas dotakne,
mi zbolimo
in se več ne lovimo.
Roke si umivamo,
ga vstran odrivamo,
da ga premagamo
in na koncu zmagamo.
Zato skuhamo si čaj
in rečemo virusu baj baj.

Skupina Zmajčki,
vzgojiteljici Petra in Aleksandra

KORONAVIRUS (pravljica)

Nekoč je živel koronavirus in potem so vsi zboleli. Bil je majhen in grd. Ta koronavirus se je širil še naprej. Čeprav so ljudje zboleli, so se družili še naprej. Nosili so maske. Z maskami so morali hoditi v trgovino. Otroci so morali ostati doma. Doma so bili žalostni, ker niso imeli prijateljev. Potem sta se šola in vrtec odprla in smo lahko prišli nazaj, koronavirus pa je šel v Maribor.

Otroci skupine Oblački

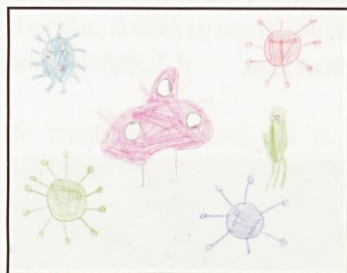
»Korono bi uničil z brco v vesolje!«
Tilen, skupina Zmajčki

»Korono bi pohodla, potem pa bi jo poslala v vesolje. Vesolci bi jo tam gledali in se smejali. Niso vedli, kaj bi z njo, zato so postali prijatelji.«
Ajda, skupina Zmajčki

»Imam velike sile in veliko moč, da lahko nabijem koronavirus iz Slovenije. Nikoli več se ne vrne nazaj!«
Ida, skupina Zmajčki

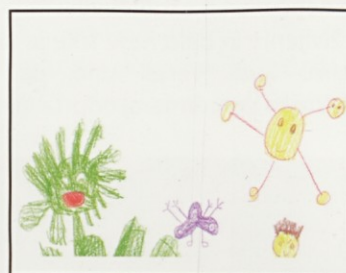
Julija Tkalec, skupina Oblački

»Korono bi premagala tako, da bi jo brcnila s koronskim čevljem v vesolje!«
Neja, skupina Zmajčki

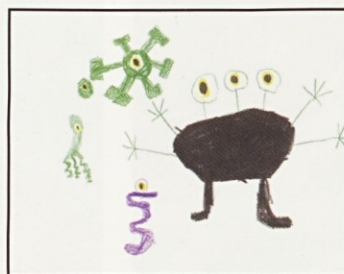
»Roke si umivamo, ker je koronavirus in da smo zdravi.«
Neja Letonja, skupina Zmajčki

Lara Kesar Majcenovič, skupina Oblački

Sara Bezjak, skupina Oblački

Tim Hercog, skupina Oblački

»V vrtcu jemo jabolka, da smo zdravi.«
Teo Prelog, skupina Zmajčki

»Spremenil bi se v super junaka in bi jo brcnil v vesolje, ker jaz ne bi mogel dihati v vesolju.«
Oskar, skupina Zmajčki

1. RAZRED

Prvošolci nismo kar tako!

Sedaj že vsi dobro vemo, da domače naloge obvezne so.

Vsi doma smo se trudili in s pomočjo svojih staršev naloge vzorno naredili.

Koronavirus nas je vse skupaj postavil pred nove izzive: starši so postali učitelji, učitelji so postali učitelji na daljavo. Z veliko dobre volje nam je uspelo izpeljati pouk na drugačen način. Učenci so imeli veliko podporo pri svojih starših, vse, kar so v tem času pogrešali, pa si preberite v naslednjih izjavah.

Kaj smo prvošolci pogrešali najbolj med »KORONO DOMA«?

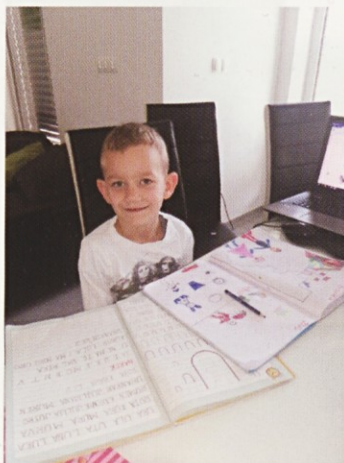
- * **Jaša:** Najbolj sem pogrešal likovno.
- * **Anže, Ožbej, Zala, Maks, Aljaž, Nik Korpar, Nace, Lukas Laptuš, Zala, Meta, Nik Krajnc:** Najbolj sem pogrešal/-a prijatelje.
- * **Erazem:** Pogrešal sem telovadbo, šolske sprehode, prijatelje in učiteljici.
- * **Lana:** Pogrešala sem Tjašo, zelo sem si želela v šolo.
- * **Tjaša:** Pogrešala sem Lano.
- * **Rok:** Želim si, da ne bi bilo koronavirusa!
- * **Nika Korez:** Ko sem bila doma, sem

padla z rolke, videla sem kačo, zelo pa sem pogrešala prijatelje.

- * **Kiara:** Pogrešala sem šolo, učilnico in Lio.
- * **Lia:** Pogrešala sem šolo. Želela sem, da bi bilo hitro mimo korone.
- * **Patrik:** Pogrešal sem šolo in prijatelje.
- * **Anamari, Aleks Škerjanec, Aleks Poplatnik:** Pogrešal/-a sem učiteljice in prijatelje.
- * **Emina:** Pogrešala sem prijateljice, učiteljice, šolo.
- * **Ažbe Kvar, Anej:** Najbolj sem pogrešal šport in nogomet.
- * **Šanel:** Pogrešala sem učiteljico in prijatelje.
- * **Lanej:** Pogrešal sem šport, judo in prijatelje.
- * **Evelina, Lija, Miha:** Pogrešala sem prijatelje in učiteljice.
- * **Jakob:** Pogrešal sem šport in nogomet.
- * **Nika Pevec:** Pogrešala sem likovno

umetnost, malico in šport.

- * **Matija:** Pogrešal sem šport in prijatelje.
- * **Lukas:** Pogrešal sem mojo peresnico, ker je ostala v razredu.
- * **Neli:** Pogrešala sem likovno umetnost in prijatelje.
- * **Ažbe Golob:** Pogrešal sem prijatelje in nogomet.
- * **Ivana:** Pogrešala sem učiteljice in matematiko.
- * **Adam:** Pogrešal sem dobro hrano in prijatelje.
- * **Gabriel:** Pogrešal sem učiteljico.
- * **Ema:** Pogrešala sem prijatelje, najbolj pa prijateljico Ivano.
- * **Liana:** Najbolj sem pogrešala Emo.

Učno delo na daljavo,
Rok Janžekovič, 1. a

Šopek za mamo, Maks Žiher, 1. a

Ustvarjamo iz naravnih materialov,
Aleks Škerjanec, 1. a

Mavrica upanja, Patrik Svit Vinkovič, 1. a

Ustvarjanje na daljavo
Kiara Muršič, 1. a

Šola na daljavo,
Lia Horvat, 1. a

Labodje jezero,
Ožbej Bromš, 1. a

Lutkovna predstava doma,
Nika Korez, 1. a

Likovno ustvarjanje doma,
Jaša Horvat, 1. a

Srček za mamico,
Erazem Lapornik, 1. a

Šola na daljavo,
Nik Korpar, 1. a

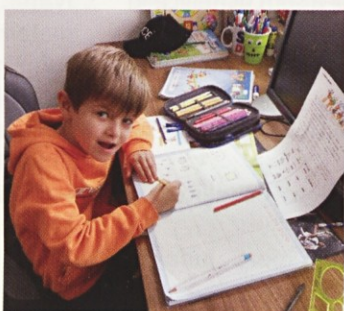

Peka jabolčnega zavitka,
Zala Kelc, 1. a

1. B

Matematika na njivi,
Adam Pignar, 1. b

Domača učilnica,
Ažbe Golob, 1. b

Števila do 15,
Ažbe Kvar, 1. b

Interaktivne vaje,
Liana Golob, 1. b

Igre na snegu,
Ema Bezjak, 1. b

Raziskovalka,
Evelina Prelog Ambrožič, 1. b

Chase the rainbow,
Gabriel Žnidarič, 1. b

Številске kartice,
Lija Majerič, 1. b

Gledališče doma,
Ivana Korošec, 1. b

Razgibam se s plišekom,
Jakob Domanjko, 1. b

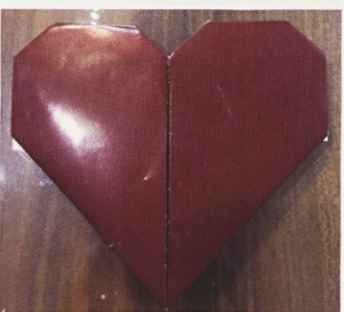
Velikonočni piškoti,
Lanaj Brodnjak, 1. b

Snežak,
Matija Radolič, 1. b

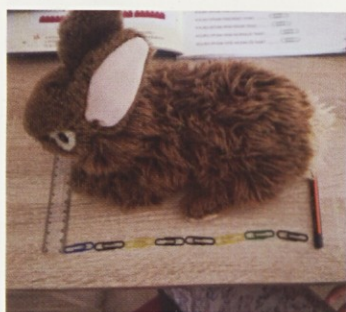
A very hungry caterpillar,
Anej Perdan, 1. b

Origami,
Meta Bezjak, 1. b

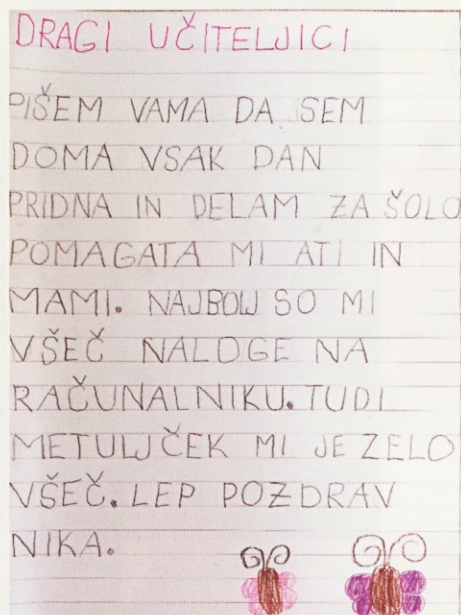
Črka S,
Šanel Balažič, 1. b

Merim dolžino,
Neli Štagar, 1. b

Materinski dan, Miha Modlic, 1. b

Pismo, Nika Pevec, 1. b

Pouk doma, Lukas Roškar, 1. b

2. RAZRED

V 2. razredu bili smo pridni zelo, kljub temu, da pogrešali smo se močno. Po navodilih učiteljice smo doma se učili, se ob nalogah zabavali in veliko za šolo naredili.

Pouk na daljavo mi je bil zelo všeč. Učiteljica nam je pošiljala zelo zabavne naloge. Pogrešala sem prijatelje, učiteljico, igranje s prijatelji in učilnico.

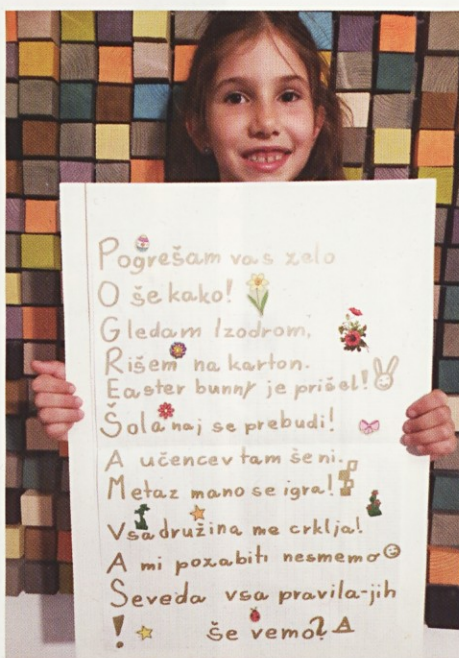
Zala Erhatič, 2. b

Pouk na daljavo mi je bil všeč. Pogrešala sem sošolke in sošolce ter učiteljico Anjo. Učiteljica mi je vsak dan pošiljala naloge. Vsak dan sem jih sproti reševala. Mamica jih je pošiljala učiteljici. Najbolj sem bila vesela, ko smo se s sošolci in učiteljico videli po »Zoom-u«. Zelo sem srečna, da smo spet v šoli, da se lahko vidimo in gremo skupaj na igrišče.

Žana Meznarič, 2. b

Pouk na daljavo mi je bil zanimiv. Učiteljica Anja nam je vsak dan poslala v spletno učilnico nove naloge. Pri reševanju nalog sta mi pomagala ati ali mami.

Matevž Ciglarič, 2. b

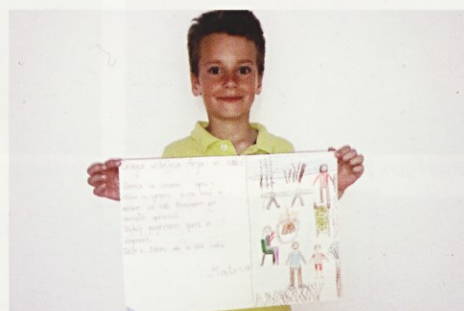
Ajda Vodušek sporoča svojim učencem ...

Lan Bezjak, 2. b

Anej Cigula, 2. b

Matevž Ciglarič, 2. b

Ela Kramberger, 2. b

Ema Fijan, 2. b

Tim Vidovič, 2. b

Črt Vidovič, 2. b

POUK NA DALJAVO

Pouk na daljavo se mi je zdel všeč. Pogrešala sem sošolce in sošolke, ter učiteljico Anjo. Učiteljica mi je pošiljala naloge. Vsak dan sem jih sproti reševala. Mamica jih je pošiljala učiteljici. Najbolj sem bila vesela, ko smo se s sošolci in učiteljico videli po zumu. Zelo sem srečna, da smo zopet v šoli, da se lahko vidimo in gremo skupaj na igrišče.

Žana
Meznarič

Urban Valenko, 2. b

Rok Šegula, 2. b

Žana Šegula, 2. b

Val Marin, 2. b

Ema Fijan, 2. b

Nia Majcenovič, 2. b

Nika Kociper, 2. b

Neža Krajnc, 2. b

Zala Erhatič, 2. b

Žiga Trunk, 2. b

Zala Erhatič, 2. b

Žana Meznarič, 2. b

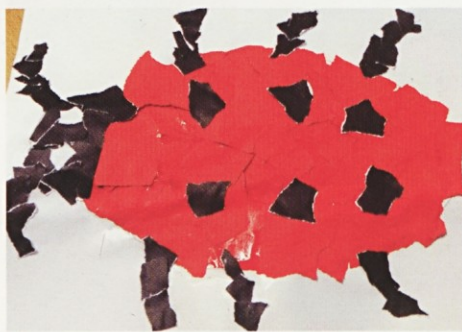
PIKAPOLONICA

Pikapolonica, hej,
kaj ti tu delaš, povej!
Sedem pik – toliko sem stara.
Moje srce je svetlečo,
tako kot tvoj oklep rdečo.
Daj no, povej,
srečo prinašaš,
ali jo samo raznašaš?
Resnica, resnica, iskreno povem,
vse to delam, ti resno povem.

Ajda Vodusek, 2. b

Žana Roškar, 2. b

Žiga Plošnjak, 2. b

Matevž Ciglarič, 2. b

Tai Žuran, 2. b

Anej Cigula, 2. b

5. RAZRED

Petošolci pesniki in pol so postali,
pesmic v času domačega dela veliko so skovali.
Tudi umetniško ustvarjanje tuje jim ni,
njihovi izdelki so res prava paša za oči.

**Poustvarjanje po branju besedila
Frana Milčinskega:**

Kako so si Butalci omislili pamet

Pesem o Butalcih

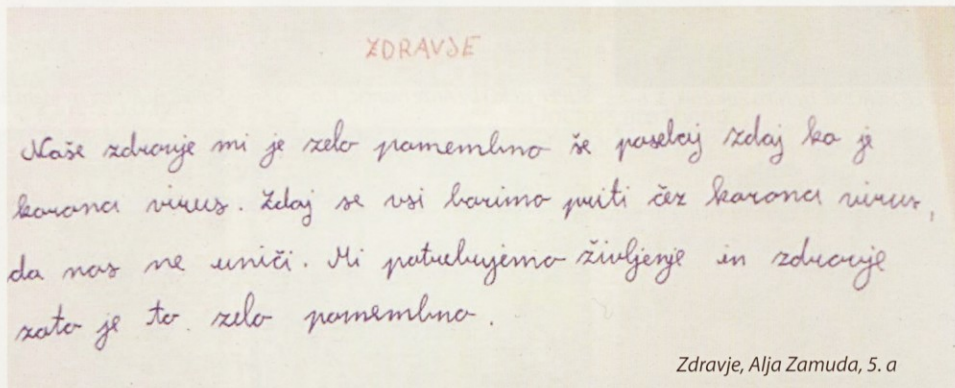
Butalci pametni nič niso,
zato v deveto šolo pod most šli so.
Tam pameti so iskali,
zato so je za dvanajst sodov nabrali.

Ko so dvanajst sodov pameti nabrali,
so jim še miš zraven dali.

Ko sod s pametjo so odprli,
je miš ven skočila in župana na lice poljubila.

Potem pa naselila v njihova stanovanja se je,
tako da je bilo sedaj v Butalah
pameti dovolj za čisto vse!

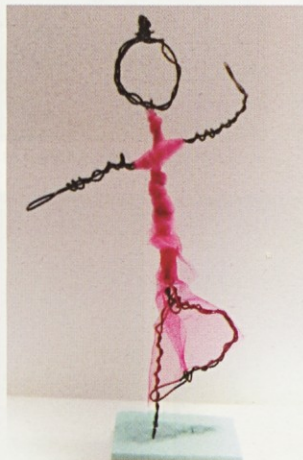
Špela Vidovič in Zarja Bombek, 5. a

Zdravje, Alja Zamuda, 5. a

Baletka, Zala Emeršič, 5. a

Plesalka, Iza Lenart, 5. a

Moj ljubljencek, Jaka Purgaj, 5. a

Angleščina 1. triada

Mali učenjaki veliko se učimo,
z učenjem angleščine že v 1. triadi svoj besedni zaklad bogatimo.
Ustvariti rožico, zajčka, mavrico ali super junaka
bila je zabavna domača naloga vsakega učenjaka.

Učenci 1. triade so v času šole na daljavo pri angleščini veliko novega spoznali, predvsem pa so imeli več časa za ustvarjanje. Tako smo se s super junaki borili proti virusu in z mavricami upanja spodbudili pozitivne misli in dobro voljo. Nismo pa pozabili niti na mamice, ki smo jim ob njihovem prazniku izdelali rožice in voščilnice. Nastalo je veliko krasnih izdelkov učencev, ki jih seveda z veseljem delim z bralci Iskric. Če bi lahko, bi objavila izdelke čisto vseh učencev, ki so mi jih pridno pošiljali.

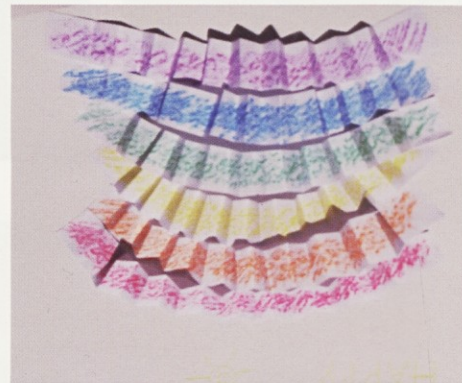
Učiteljica Jelka

Flowers for Mother's day,
Matija Horvat, 3. b in Jaša Horvat, 1. a

Easter bunnies by Matija Horvat, 3. b

Rainbow of hope by Ažbe Golob, 1. b

SUPER HEROINE by Nika Založnik, 3. b

SUPER HERO by Anže Ivančič, 1. a

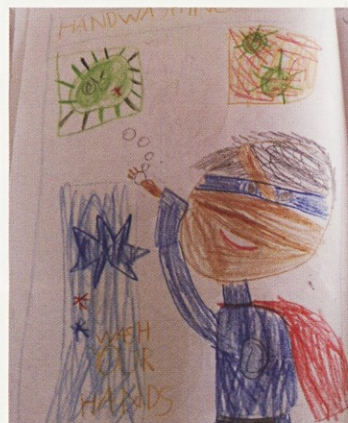
SUPER HEROINE by Meta Bezjak, 1. b

SUPER HERO by Ožbej Bromš, 1. a

SUPER HERO by Jaka Vito Korpar, 3. b

SUPER HERO by Nika Korez, 1. a

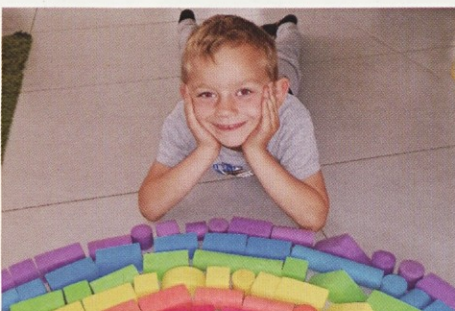
SUPER HEROINE by Zala Žuran, 3. a

Rainbow of hope by Kaja Vrščič Sušan, 2. a

SUPER HERO by Ažbe Kvar, 1. b

Rok Janžekovič, 1. a

Mother's day card by Gabriel Kovačec, 3. b

DAN ZEMLJE

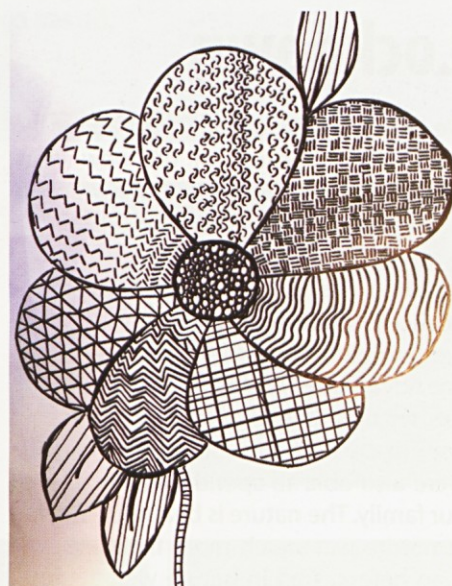
Če Zemlje ne bi bilo,
življenje ne bi bilo smiselno.
Zaradi Zemlje živimo mi,
tako da moramo biti prijazni do nje vsi.
Saj če Zemlja rakom žvižgat bo šla,
nam ne preostane drugo, kot da
rečemo pa, pa.

Zemlja res velik pomen ima.
Ste se kaj naučili? Upam, da.
Če reciklirati začnemo sedaj,
živali in Zemlja nazaj bodo šle v raj,
živele bodo srečno naprej,
mi pa še lepše kot prej.

Zarja Bombek, 5. a

Dan zemlje, Zarja Bombek, 5. a

Roža vzorcev, Ana Čurin Prapotnik, 5. a

ANGLEŠČINA

Kdor leto za letom angleško pridno se pridno uči,
spis ali pesmico na predmetni stopnji »na easy« naredi.
Koronavirus, karantena ali kakšna druga tema
naloga pri angleščini je na 1, 2, 3 narejena.

ARE YOU A HEALTHY PERSON QUIZ?

How many hours a day do you sleep?

- a- 5 hours
- b- 12 hours
- c- 8-9 hours
- d- 6-7 hours

What do you eat for breakfast?

- a- I skip breakfast
- b- Pancakes, waffles...
- c- Something that contains fruit and protein
- d- Cereal

How often do you exercise?

- a- Never
- b- Once a week
- c- Every day
- d- Sometimes

How many hours a day do you spend on schoolwork?

- a- 30 minutes
- b- 1 - 1,5 hours
- c- 3,5 - 4 hours
- d- 6 hours

How many meals a day do you have?

- a- 2
- b- 7
- c- 5
- d- 3-4

What do you eat for lunch?

- a- Microwave pre-prepared food
- b- Fried food with and a lot of carbs
- c- Healthy balanced homemade lunches
- d- Sometimes healthy, sometimes junk food

Do you consider yourself as a productive person?

- a- Not at all
- b- Every once in a while
- c- Definitely
- d- It depends on how I feel

Do you drink enough water throughout the day?

- a- I prefer sugary drinks
- b- Sometimes
- c- 2 liters a day
- d- 1 liter a day

How much time do you spend on social media/on your phone?

- a- 3-5 hours
- b- 2,5 hours
- c- 0,5 - 1 hour
- d- 1,5 - 2 hours

Do you spend time in nature?

- a- No
- b- Only sometimes
- c- Yes, of course
- d- Often, but not always

What is your dinner of choice?

- a- Something sweet
- b- I don't eat dinner
- c- Oats, eggs, whole wheat bread with toppings ...
- d- Yoghurt bowl

If your answer are mostly:

- A- Not a healthy person
- B- You try, but try harder
- C- You are a very healthy person
- D- Usually quite healthy

Rahela Zamuda, 7. b

Coronavirus

The coronavirus is here,
let's stay all clear.

Don't forget to wash your hands,
to take care of your health.

Doctors are trying,
with all their help.

Let's hope it soon ends,
so we can sing and dance.

Aneja Toplak, 7. b

Anže Čeh, grafika, 6. a

Lockdown

We have been in lockdown for about ten weeks now, because of the new virus. Its name is coronavirus. If we want to stay healthy, we have to take care of our hygiene and stay at home. And if we go to the stores, we have to wear a mask. We have stayed at home from March the sixteenth until June or even longer. The advantages of staying at home for us, students, are that we didn't have to get up early in the morning and go to school. We were also able to spend more time with our family. The nature is beautiful. Staying in nature was much more frequent now than before. And in nature we could get some fresh air and do more exercises. Some disadvantages of the lockdown are that work from home was harder than in school. In some classes there were things that maybe some students couldn't follow without the explanation. It was also not good for us to be in front of the computers, phones, tablets, in front of what we used for work from home.

My friends and I spent some good and sometimes also times together, because at the start we all had problems getting used to the new work terms. Work from home was for some harder than the others. Eventually, we all got used to working at home and we did much better in the end.

For me the lockdown period was good and bad at the same time. It was bad because everything was really unclear in the beginning and I couldn't see my friends. The good thing was that I was able to spend more time with my family. The lockdown was mostly hard for the students and teachers. I think if we were homeschooled, it would be a lot harder than it was now. Being homeschooled is not really a good thing in a way, because you cannot meet almost anybody and you cannot make any friends. And if you are homeschooled, you don't learn as much as in public school.

In my opinion the lockdown lasted for too long. I think and I kind of know that in a way we couldn't wait to go to school again and see our friends. That is because

we could use a little bit of socializing after a long period of time staying at home and talk about what we have missed during the corona time.

Aneja Toplak, 7. b

Rahela Zamuda, 7. b

Three of the Kings Restaurant, Menu

Made by chef LEON KRALJ, 5. b

Starters

Fried onion	\$3,50
Fish sticks	\$4,50
Prosciutto and olives	\$5,00

Soups

Vegetable soup	\$1,60
Beef soup with noodles	\$1,60
Mushroom soup + buckwheat spoonbread	\$4,60
Tomato soup	\$1,60

Main courses

Seafish + Boiled potatoes	\$12,00
Fried calamari + French fries + Tartar sauce	\$9,50
Viennese cutlet + Baked potato	\$7,50
Grilled chicken wings + French fries	\$8,90
Steak + Sauce + Rice	\$10,00
Meat lasagna	\$10,00
Slovene pork sausage and sour turnip	\$10,50
Yota with sauerkraut	\$10,00

Pizzas

Margherita (tomato, cheese, origano)	\$7,40
Pepperoni (tomato, cheese, salami, ham, mushrooms, origano)	\$7,90
Seafood pizza (tomato, cheese, seafood, origano)	\$8,00
King's pizza (Tomato, cheese, ham, mushrooms, mincemeat, origano)	\$8,35

Salads

Mixed salad	\$3,50
King salad (lettuce, tomato, corn, roasted chicken)	\$6,90
Greek salad (tomato, pepper, cheese, olives, cucumber)	\$5,00

Desserts

Fruit salad	\$4,50
Pancakes (nuttela, maple sirup, jelly)	\$5,30
Waffles (nuttela)	\$5,40
Fruit beverage	\$4,50
Doughnut	\$2,50
Prekurian layer cake	\$6,00
Sweet cottage cheese dumplings	\$5,45

Drinks

Water	\$1,40
Milk	\$2,00
Milk shake (chocolate, raspberry...)	\$2,15
Sparkling mineral water (0,25l)	\$1,50
Coke	\$2,00
Juice (apple, orange, strawberry...)	\$2,00
Sprite	\$2,00
Fanta	\$2,00
Beer	\$2,50
Beer (with no alcohol)	\$2,00
Wine (red, white-1l)	\$8,50
Spritzer	\$1,60
Coffee	\$1,30
Cappuccino	\$1,60
Tea	\$1,50

BON APETIT!

Lockdown

We've been home for ten weeks now. We all know the reason why. But if you really live under the rock, I'll tell you. We have to stay home, because of covid-19. I'll just say that I'm kind of glad that we have to stay home. We all thought that quarantine would be easy. We all thought that we would be able to hang out with our friends, eat ice cream ... but it didn't turn out this way (except for the ice cream part). We didn't really know what it was going to look like. As a matter of fact, we had no idea. The whole thing sounded scary. People have been dying. But there are so many positive things about it. We've finally found a way to be at home. I personally really love having school like this. I miss my friends, of course, but I can organize my time with my dog and school work. I'm praying for not going back to school. I'm just having so much fun.

My friends and I have all got at least one pet at home. That means that we are quite busy. We talk every single day so that we don't miss each other so much. And the nights are my favourite time of the day. I finally found a way to watch my favourite TV-shows, movies ... all over again. And the way that we get grades is so much better, less stressful.

I think that we could live that way. I believe this kind of internet school is better and my friends probably all agree. We don't have to wake up at 6 a.m. unless we have a Zoom class. Life is much easier this way. However, the good side is that we all look forward to see each other again.

Ela Žnidarič Tomažič, 7. b

BIOLOGIJA

Biologija, veda o življenju, veliko uporabnega nas uči, zato jo radi imamo skoraj vsi. Osmošolci spoznavajo svoje telo, devetošolci pa med drugim razvoj življenja na Zemlji odkrivajo.

POUK BIOLOGIJE NA DALJAVO

Od 13. 3. 2020 naprej smo vsi učenci ostali doma in z učenjem na daljavo pričeli en teden kasneje. Prvi teden je bil za nekatere težak, saj se niso znašli na spletni učilnici. Učenje na daljavo pri biologiji je bilo zelo zabavno in zanimivo. Vsak teden nam je učiteljica za cel teden naročila, kaj moramo narediti. Vsa navodila so bila jasna. Sama nisem imela težav z iskanjem podatkov in prepisovanjem snovi. Najbolj zanimiva mi je bila izdelava miselnih vzorcev, saj sem si lahko pomagala tudi s slikovnim gradivom. Po vseh oddanih nalogah sem nestrpnost pričakovala učiteljičino povratno informacijo o oddanih nalogah. Učenje na daljavo mi je bilo všeč, čeprav sem pogrešala stik z učiteljico in sošolci.

Živa Trunk, 9. b

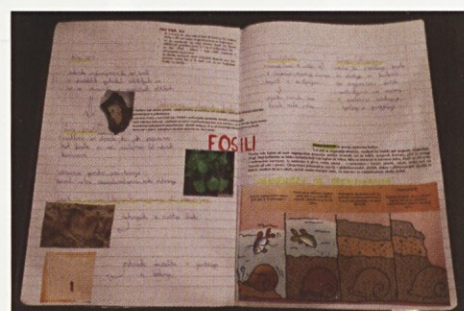
V 8. razredu je pri biologiji snov zelo zanimiva, saj se učimo o svojem telesu. Tudi med šolanjem doma smo se naučili veliko novega o dihalih, živčevju, prebavi hrane ... Snov razumemo, a bi bilo še veliko lažje, če bi nam jo lahko razložila učiteljica. Delo od doma za biologijo ni preveč zahtevno, ker si med seboj tudi pomagamo.

Nika Murk, Žana Kolednik,

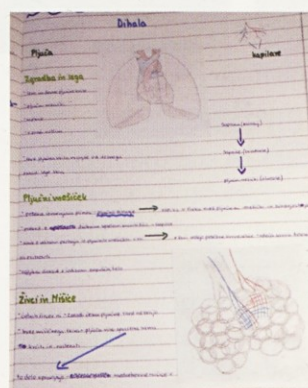
Tyra Petrovič, Zala Rajh Plohl, 8. a

Zala Rajh Plohl, 8. a

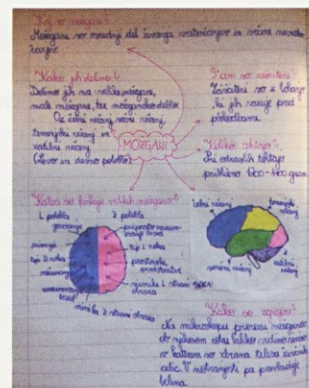
Živa Trunk, 9. b

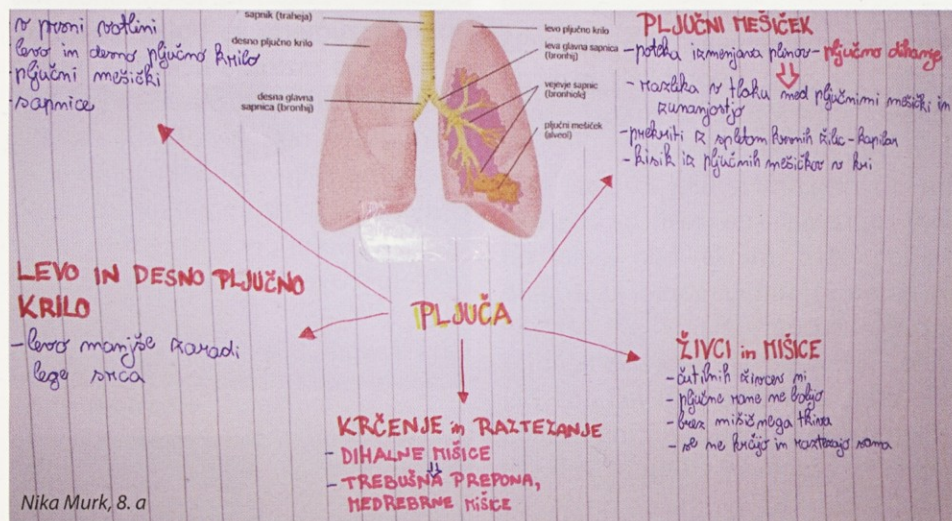
Žana Kolednik, 8. a

Tyra Petrovič, 8. a

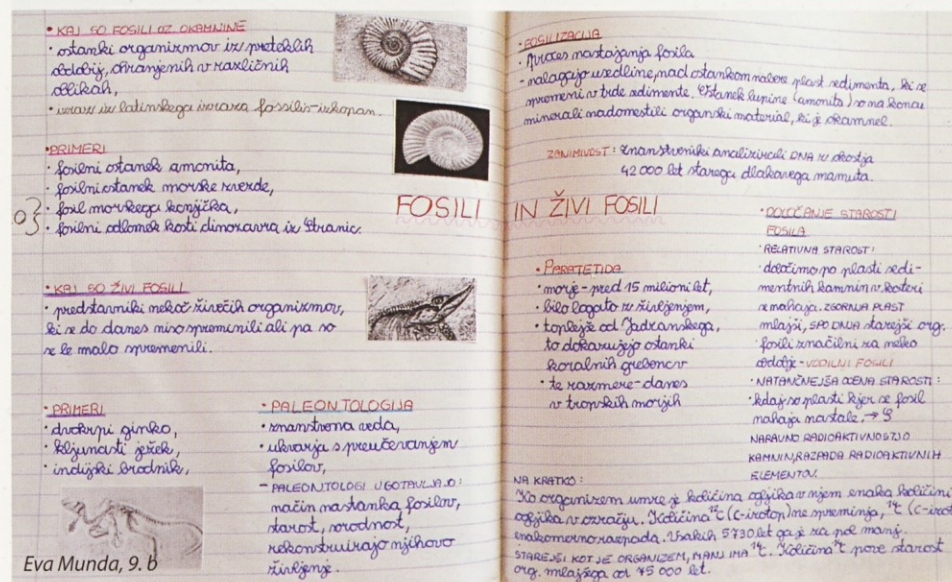
Zoja Holcer, 8. a

Nika Murk, 8. a

Denis Zmec, 9. a

Eva Munda, 9. b

KORONA KEMIJA

Letos je pouk za nas, učence, potekal popolnoma drugače kot ponavadi, saj smo imeli pouk na daljavo. Učitelji so nam pošiljali naloge, mi pa smo jim s povratno informacijo dokazovali, da smo jih (uspešno) opravljali.

Tako je pouk potekal tudi pri kemiji. Po mojem mnenju pri tem predmetu nismo imeli posebnih težav, če pa so se nam že porajala kakšna vprašanja, smo si med seboj pomagali, ali pa za nasvet povprašali učiteljico. Zanimiva je bila ura skupinskega dela, saj smo sošolci med seboj komunicirali preko telefona in si tako delo organizirati drugače, kot to počnemo ponavadi pri skupinskem delu, v učilnici kemije. O mnenju, kakšna se jim je zdela »korona kemija«, sem povprašala tudi svoje sošolce in sošolke:

Tajda: Všeč mi je bila, saj smo imeli manj dela, ki si ga lahko opravil kadar koli.

Nia: »Korona kemija« se mi je zdela vredno, saj smo uporabljali različne načine za pridobivanje znanja snovi, ki smo jih morali predelati.

Živa: Kemija mi je bila všeč, saj smo delo opravljali na različne načine. Najbolj všeč mi je bilo delo po skupinah, saj sem ga zaradi karantene že pošteno pogrešala.

Lana: Meni je bila »korona kemija« zelo všeč, saj nismo dobivali posebej težkih nalog in mi učiteljica razlaga ni bila tako nujno potrebna. Dobivali smo zanimive in malo drugačne naloge.

Dora: Delo je bilo zanimivo, saj je bilo drugačno kot ponavadi. Rabila sem čas, da sem se privadila na razmere, ki so nas obdajale. Bila je zanimiva izkušnja, ki mi bo zagotovo ostala v spominu.

Blaž: Bila je zanimiva, ampak ko nečesa nisi razumel, si porabil veliko več časa, kot da bi bil v šoli in preprosto vprašal učiteljico.

Julija: »Korona kemija« se mi je zdela super! Bilo je poučno, zabavno, najbolj pa mi je bilo všeč, da nam je učiteljica dajala dobre in zanimive naloge.

Vita Irgolič, 9. b

REBUS

1. 2. 3. 4.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.

1. 2. 3. 4.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.

Natalia Ciglar in Kimi Kuhar, 9. a

»Korona kemija«

Že kar nekaj časa se srečujemo s šolo na daljavo in s tem tudi s »korona kemijo«. Izkušnja je nova in polna zanimivosti, vseeno pa mi je veliko bolj zabavno, če se učim skupaj s sošolci. Delo je naporno, vendar se ga sčasoma navadiš. Pri kemiji smo v preteklem mesecu izvedeli veliko o kislinah, bazah in soleh. Snov kar dobro razumem, še boljše pa bi jo, če bi mi jo razložila učiteljica, tudi s pomočjo kakšnega poskusa. V veliko pomoč so mi različni posnetki s spleta. Učenje na daljavo je definitivno težje od učenja v šoli in komaj čakam, da bo konec »korona počitnic« ter se lahko začnejo prave poletne počitnice.

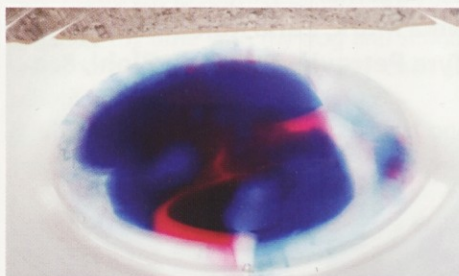
Lara Bezjak, 8. a

Eksperiment ognjemet v vodi, Katarina Bezjak, 9. a

Eksperimentiranje, Blaž Erhatic, 9. a

Eksperiment mlečna mavrica, Julija Korez, 9. b

V karanteni pri glasbi nismo samo peli in plesali, pač smo jo tudi podrobneje raziskovali: risali narodne noše, delali intervjuje, pisali referate in še se lahko seznam nalog učitelja nadaljuje. A od vsega najbolj všeč bila so nam naša domača glasbila, ki jih naša otroška roka je naredila.

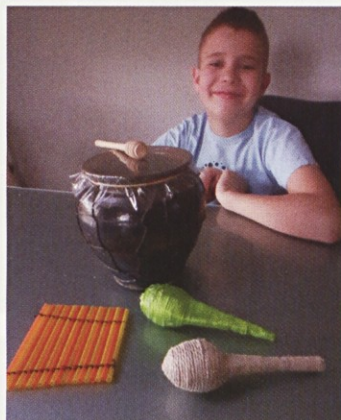
GLASBENA UMETNOST

Domen Trunk, 5. b

Lan Kolarič, 4. a

Štalcer Jaka, 4. a

Taj Lorenčič, 4. a

Izdelava instrumenta iz odpadnega materiala

Potrebujem:

Potek izdelave:

Slamice odrežem na primerno dolžino: srednja je najdaljša, ostale pa po dve enaki krajšam za približno 1 cm od predhodne.

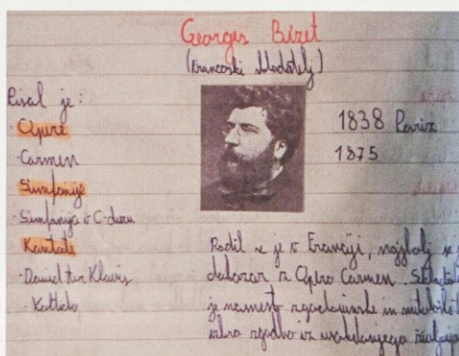
Na enem koncu odrežem trikotnik, da dobim poševni konec.

Slamice po vrstnem redu lepim s sekundnim lepilom na leseno palčko. Na koncu izdelek obrnem in nalepim še drugo leseno palčko.

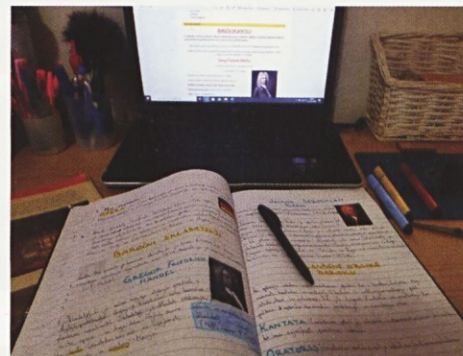
Lesene palčke okrasim in tako nastane moj instrument iz odpadnega materiala – SLAMENKE.

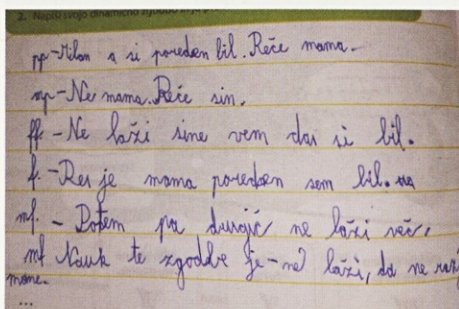
Noah Fajfarič Afuwape, 4. b

Andrej Perdan, 8. b

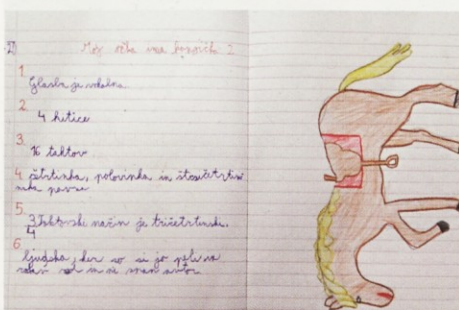
Michelle Tornar, 7. b

Nastja Korošec, 5. b

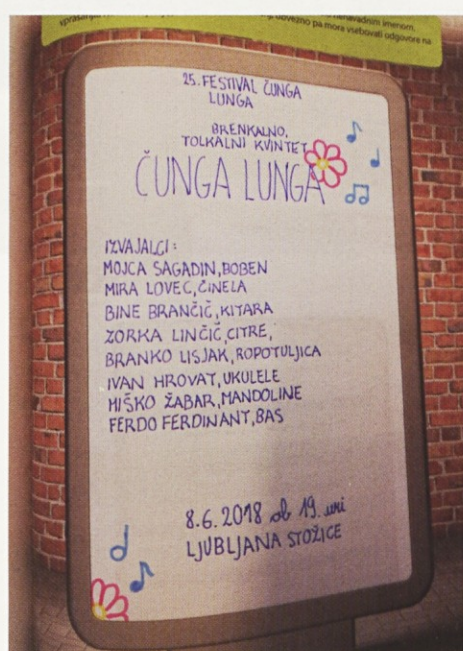
Matic Vrtič, 5. a

Jakob Bezjak, 4. a

Lara Tušak, 5. b

Ana Čurin Prapotnik, 5. a

Amadej Klemenčič, 4. b

Lučka Šandor, 4. a

Poplatnik Niko, 4. b

Jurij Cvitanič, 4. a

Maša Kokot, 4. b

Vanesa Tot Štrakl, 4. b

Vrbančič Kaja, 4. b

Vita Trofenik, 4. b

Naši instrumenti

Lara Tušak, 5. b

Blaž Jelen, 5. b

Zala Emeršič, 5. a

Domen Trunk, 5. b

Ema Lešnik, 5. a

Manu Pignar, 5. b

Tai Žuran, 5. a

Tia Vindiš, 5. b

Tjaša Tomažič, 5. b

GOSPODINJSTVO

Gospodinjstvo je predmet 1A,
vsak od nas ga v malem prstu ima.

Doma kuhanja smo se učili
in pripravljeno kosilo na ličen pogrinjek položili.

Pri urah gospodinjstva smo med epidemijo pridobili zelo veliko kuharskih sposobnosti. Poglejte si, kako se pripravijo špageti bolognese.

Za pripravo potrebujemo:

- * sestavine: 770 g mletega mesa, olje, 2 srednje veliki čebuli, 1 papriko, sol, vegeto, tri stroke česna, poper in sladko papriko
- * pripomočke: nož, desko za rezanje, leseno kuhalnico, ponev, tehtnico, skodelico, žlico in lonec.

Postopek priprave: Na olju prepražimo narezano čebulo, dodamo mleto meso in malo premešamo. Dodamo še narezano papriko, sol, vegeto, nasekljan česen in poper, premešamo. Nekaj časa pražimo, potem zalijemo z vodo in vse skupaj dušimo približno 15 minut. Nato dodamo četrtno žličke sladke paprike, paradižnikovo mezgo, origano in baziliko. V skodelici zmešamo kisló smetano, pol žlice moke in malo vode. To vlijemo v omako, da se zgosti. Kuhamo še 10–15 minut. Medtem že pripravimo vodo, v kateri bomo zakuhalí testenine. Ko voda zavre, v njej kuhamo testenine 8 minut. Kuhane testenine odcedimo. Jed lahko postrežemo z naribanim parmezanom.

Jed je zelo dobra, saj ima zelo dober okus. Je zelo lepega naravnega izgleda, le omaka se zaradi bio testenín, ki so rjave barve, ne vidi tako zelo, kot se vidi pri belih testeninah. Recept ni pretežek, zato s samim delom ni nobenih težav.

Ob koncu še ocena moje mame: »Meta si je izbrala eno svojih najljubših jedí. Recept si je poiskala sama na internetu. Kuhala je z veseljem in samostojno. Pripravila je zelo okusno kosilo, ki smo ga vsi z veseljem pojedli. Želim, da še večkrat pripravi to jed. Naloga je bila odlična za razvijanje kuharskih spretnosti.«

Meta Vogrinec, 6. b

Sestavine

Pripomočki

Priprava in ... dober tek!

Pogrinjek, Neli Vesenják, 6. a

Pogrinjek, Anže Čeh, 6. a

Pogrinjek, Anej Marin, 6. a

Marmorni kolač, Finn Kokol, 6. b

V naravi ... Teja Hebar, 7. a

Koronavirus

Koronavirus ni ljubezen,
je le bolezen,
ki zastrupi te in
v bolnico odpelje te.
Zato se moramo pripraviti,
da virus bomo znali odpraviti.
Kdo hoče korona car biti,
se mora zavedati in reči:
»Vem, da zdaj od doma ne smem.«
Ne hodi v druge države ☒
razen, če imaš tam službo in so tvoje
celice povsem zdrave!
Zdaj je pač taki čas,
ko korona misli na nas.
Dala nam je počitek po imenu
karantena,
če bomo vsi doma, situacija kmalu ne
bo več zapletena.

Stina Lorenčič, 7. a

Mali Vinko in virusi

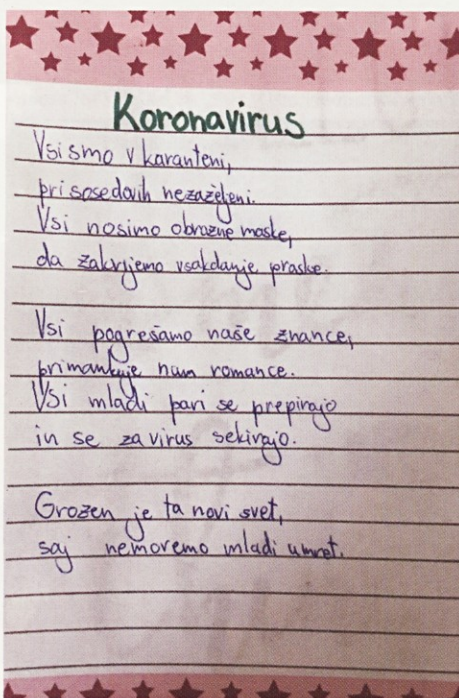
Vinko se drži za nos,
z njega leze mu zelen zos.

Drži se za glavo
in rob
ek povabi na zabavo.

Rob
ek pa se iz roke puli
in tuli.

»Naj ti nos briše mali Tine,
ki se mu po igra
ah cedijo virus sline.

Tibor Bombek, 7. a

Ela Žnidarič Tomažič, 7. b

Pesem o koronavirusu

Prišel je od kdo ve kje,
in sedaj še v službo ne gre.
V telo hitro pride,
vendar zlepa ne odide.
Nikoli ne veš, če ga imaš,
preseneti te lahko zanalašč!
V tvoje telo pride tako,
da prosto oko videlo ga ne bo!

Rok Petrovič, 7. b

Pesem o koronavirusu

Čeprav je lep, sončen dan,
od doma ne smem oditi v stran.

Ker koronavirus pred vrati je,
stroga higiena potrebna je.

Umivajmo si roke vsi in doma
ostanimo,
in se čimprej zdravi v šolo vrnimo.

Aneja Toplak, 7. b

Foto Michelle Törnar, 7. b

Natalia Ciglar, 9. a

Moj izkupiček čiščenja okolice
Blaž Žnidarič, 9. b

Sajenje na vrtu, Samuel Zamuda, 9. b

KORONA NARAVOSLOVJE

In zgodilo se je ... Tudi Slovenijo je zajela bolezen COVID-19, ki jo povzroča nov, neusmiljen koronavirus. Mediji so polni novic na to temo, jaz pa še kar ne morem verjeti! Sprva je to bila zame le čenča iz Kitajske, danes pa je iz nje zrastle cela pandemija. Hočeš nočeš je ta tudi nas zaprla v hiše in nas omejila le na druženje z najožjimi družinskimi člani. Vrata šole so se zaprla, učence in učitelje smo posedli za svoje računalnike in tako se je začela šola oz. delo od doma.

Tako kot pri vseh ostalih predmetih tudi pri naravoslovju delamo od doma, le da to počnemo na nekoliko drugačen način. Bolj raznoliko in zanimivo. Da nam nikoli ni dolgčas pri tem predmetu s svojimi inovativnimi idejami poskrbi naša učiteljica za naravoslovje,

učiteljica Tina.

Včasih malo brskamo po omarah in iščemo razne herbicide in insekticide, drugič gremo v gozd in opazujemo drevesa, tudi kak posnetek si ogledamo, rešujemo naloge in pregledujemo ter preiskujemo slike narave. Spet tretjič na travniku rešujemo učne liste, poslušamo PowerPoint predstavitev in urno delamo zapiske, da nam slučajno kaj ne uide. Reči moram, da nam dela res ne zmanjka, vendar je treba pri tem poudariti tudi to, da delo nikoli ni naporno ali dolgočasno. Da na koncu učnega sklopa preverimo svoje znanje, rešimo Kahoot ali dva. Čeprav se dela za šolo včasih že naveličamo in imamo vsega vrh glave, nam naravoslovje vedno popestri urnik. Na tem mestu si želim dodati še to, da sem se

sedaj, med karanteno, veliko bolj navezala na naravo in se v njo poglobila. Zjutraj me zbudi ptičje petje, ob zajtrku pa opazujem ribe v našem ribniku. Tudi telovadba in gibanje zunaj mi dajeta veliko energije. Pa še en nasvet: učenje zunaj na sončku ali v senci je veliko bolj učinkovito kot pa za pisalno mizo! Verjemite, vem kaj pravim. Skoraj vsak dan grem tudi na sprehod in če po pravici povem, res opažam, da je vidljivost veliko lepša, reka bolj čista, pa tudi nove smeti le redko kdaj najdem. Narava nam res daje in ponuja vso svojo lepoto, le sprejeti jo moramo in znati v njej uživati.

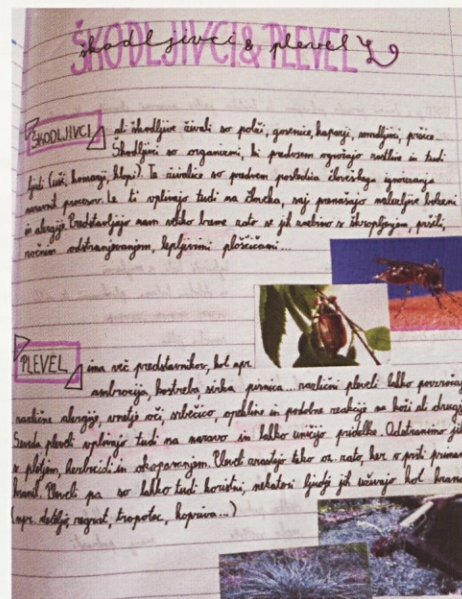
Rahela Zamuda, 7. b

Korona naravoslovje, Rahela Zamuda, 7. b

Korona naravoslovje, Rahela Zamuda, 7. b

Korona naravoslovje, Rahela Zamuda, 7. b

LIKOVNA UMETNOST

Likovni umetniki nismo kar tako!
Ena umetnina tu, druga tam,
v naših Iskricah popestri čisto vsako stran.

Ziga Simonič, 6. b

Leon Žuran, 6. b

Pisanke, Blaž Bežjak, 7. b

ZGODOVINA

Zgodovinskih dogodkov ni bilo malo, učiteljica jih stega iz rokava kot za šalo. Tudi mi smo o njih doma pridno se učili in naloge vestno naredili.

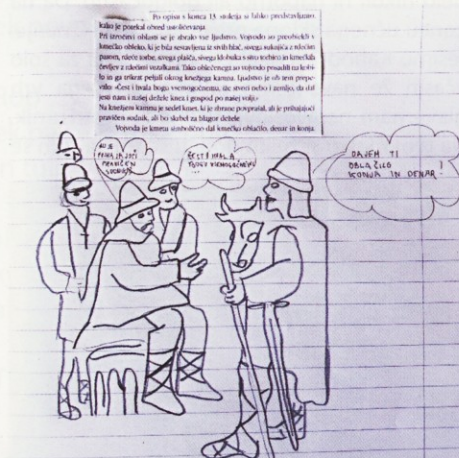
V 7. razredu smo spoznali prvo slovansko politično tvorbo v vzhodnoalpskem prostoru – Karantanijo. Ena izmed nalog je bila poiskati značilnosti ustoličevanja karantanskih knezov in to prenesti v risbo.

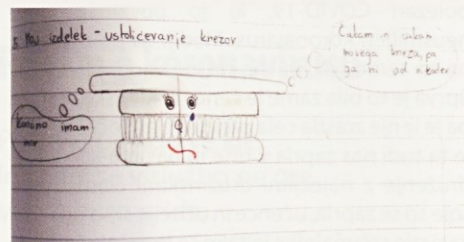
Gal Osterc, 7. a

Julija Ciglarič, 7. a

Gal Emeršič, 7. b

Teja Hebar, 7. a

Manuela Klemenčič, 7. a

Učenci 6. razreda so postali etnologi – raziskovali so življenje nekoč. Del njihove naloge je bil zapis zanimive zgodbe osebe, ki so jo intervjuvali. Dobila sem veliko zanimivih zgodb, izbor sem prepustila naključju.

Ko je bil dedek majhen, so ob težaških delih na polju za malico jedli v rdeči papriki »nafilan« domači sir, zraven pa kruh. Otrokom so rekli, da je to sladoled. Nekega dne je šel dedek s svojo mamo v Maribor k zdravniku. Ko mu je mama hotela kupiti sladoled, ga dedek ni želel, saj je mislil, da bo dobil papriko, napolnjeno s sirom. Dedek Slavko Horvat in Leon Žuran, 6. b

Nemci so prišli in nam doma pobrali vse, kar smo imeli, izpraznili so vse hleve. Moški so morali v vojno, takrat sem izgubila 17-letnega brata. Hudo je bilo. Živel se je v pomanjkanju.

Jaz sem bila v tem času kurirka, partizanom sem vozila pošto s kolesom po vsej Štajerski in medicinsko opremo iz bolnišnice Ptuj na bojišča. Velikokrat so mimo mene švigali naboji in bombe. Takrat sem bila mlada in pogumna, ni bilo časa za strah. A vseeno tega časa si naj nihče ne želi.

Prababica Marija Šimenko in
Zara Klinger, 6. a

Otroci smo hodili v šolo peš in velikokrat bosi. Nekega jesenskega dne, ko sem bila v prvem razredu, sem se vračala po polju iz šole. Na nebu so se prikazali črni oblaki in zapihal je močan veter. Zagledala sem veliko drevo – lipo in se skrila pod njeno ogromno krošnjo. V tistem trenutku se je močno zasvetilo in nad seboj sem zagledala veliko ognjeno kroglo. Name je padla velika veja, zato sem se sklonila in neumorno jokala. Čez nekaj časa me je našel oče in me odnesel domov. Od takrat se bojim neviht in grmenja.

Babica Marija Ličina in
Oskar Vrabčič, 6. a

Ko sem bila stara 9 let in smo šli iz šole domov, se nam je »zaluštalo« nekaj sladkega. Vsi smo v mislih imeli napolitanke. Ker pa nismo imeli dovolj denarja, smo se domislili, da bi šli »robutat« čebulo. Nabrali smo je približno 10 kilogramov, jo prodali na zadrugi in zanj dobili nekaj denarja. V trgovini smo kupili napolitanke. Kupili smo jih toliko, da smo jih komaj nesli, kaj šele, da bi jih pojedli. A z njimi smo morali nekaj narediti, če bi jih prinesli domov, bi bili kregani in tepeni. Zato smo jih začeli ponujati mimoidočim. Vse napolitanke smo pojedli in nismo bili kregani, a na koncu so nas trebuhu zelo boleli.

Babica Angela Plohl in
Jure Zelenko, 6. a

V 9. razredu smo raziskovali življenje Slovencev v času Jugoslavije. Pomemben dogodek tistega časa je bil Dan mladosti. To temo smo aktualizirali in devetošolci so zapisali, kaj bi oni kot predstavniki mladine želeli sporočiti svetu.

Samuel Zamuda, 9. b: Svet je lep. Imamo vse, kar želimo in naša življenja so dokaj enostavna. Vendar pa na svetu ni vse lepo in prav. S svojimi lagodnimi in poenostavljenimi življenji onesnažujemo naš planet. Brez premisleka kupujemo plastiko, kurimo težka goriva, vozimo radioaktivne odpadke v morja, onesnažujemo pitno vodo itd. Mislim, da bi za nas, mladino, morali ohraniti naš planet lep in neonesnažen, saj imamo pravico do čistega okolja. Posameznik ne more doseči veliko, vsi skupaj pa lahko dosežemo ogromne premike.

Laura Horvat, 9. a: Vesela sem, da lahko živim v državi, kjer smo ljudje enotni in smo drug drugemu bratje. V čast mi je, da lahko povem, da je Slovenija moja domovina. Čeprav smo mladi, lahko vplivamo na državo – »Na mladih svet stoji!«. In čeprav smo majhen narod, smo v politiki, ko je potrebno, enotni. Všeč mi je, da lahko izrazim lastno mnenje. S ponosom izjavljam, da sem državljanka Republike Slovenije.

MATEMATIKA

Oh ta naša matematika,
koliko nam misliti da!
Vse okrog nje se vrti,
menda v življenju brez nje nič se ne zgodi.

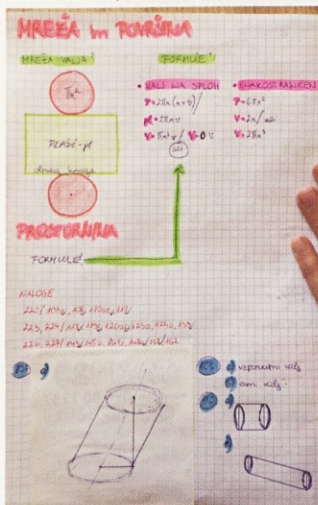
Matematika je vse okoli nas

Veči ljudi misli, da je matematika samo računanje, številke, čudna pravila ali formule ... Poznajo jo kot zahteven in nepriljubljen šolski predmet. Skratka, to vse zagotovo ne drži.

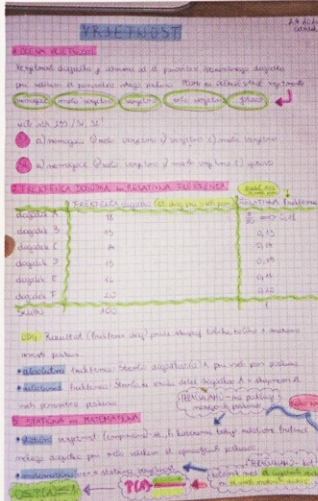
Z matematiko se srečujemo vsak dan, a včasih se tega sploh ne zavedamo. Na primer v trgovini, ko se pogovarjamo ... Predvsem v šoli je matematika lahko zelo zanimiva. Danes ima veliko učencev težave z njo, jaz pa pravim: »Če je učitelj v redu, je potem tudi predmet zanimiv in ti gre.«

Da je matematika vse okoli nas, dokazuje tudi to, da se je v življenju nikakor ne moremo znebiti. Imamo jo v osnovni, srednji šoli, v službi ... kam se obrnemo, tam je. Prav je tako, saj si ne znam predstavljati, kakšen bi bil svet brez matematike.

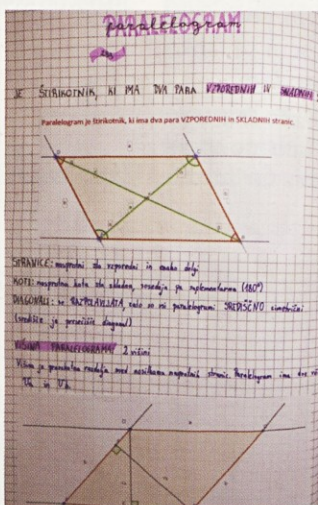
Zala Grm, 6. a

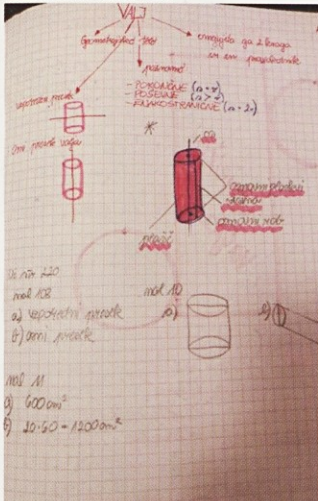
Kimi Kuhar, 9. a

Kimi Kuhar, 9. a

Rahela Zamuda, 7. b

Dora Šandor, 9. b

POSKUS. DOGODEK

1. »DA ali NE?«

Izvedli bomo štiri poskuse. Zanima nas, ali se bo zgodilo...

POSKUS:	ALI SE BO ZGODILO:	DA / NE
1. poskus: Vržem igralno kocko.	Pade 6 pik.	
2. poskus: Vržem kovanec.	Pade številka.	
3. poskus: Vržem igralno kocko.	Pade 1 pika.	
4. poskus: Vržem igralno kocko.	Pade liho število pik.	

POSKUS je dejanje, ki ga opravimo načrtno, po točno določenih navodilih, ki ostajajo pri vseh ponovitvah poskusa (npr. met kocke). Vsaka sprememba navodil ali pogojev pomeni **poskus**. Vsak poskus ponuja različno **možnih IZIDOV**. **DOGODEK** je vsak pojav, ki se pri posameznem poskusu lahko ali pa tudi (npr. pade šestica). Označimo ga z črko.

2. Kateri dogodki se lahko zgodijo pri poskusu »met poštenega kovanca«?

- dogodek Š - pade
- dogodek F - pade

Možna sta torej dva različna izida, ki se moreta zgoditi.

Dogodka A in B sta v danem poskusu **ZDRUŽLJIVA**, če lahko nastopita skupaj. Če se to ne more zgoditi, sta.

3. Poskus: »metanje dveh kovancev hkrati«.

Narišimo vse možnosti s **kombinatoričnim drevesom**.

Dobimo torej možnosti:

- ŠŠ - na obeh kovancih pade
- na obeh kovancih pade figura
- ŠF -
- na prvem figura, na drugem

Določanje števila vseh mogočih nezdružljivih je enako iskanju vseh možnih izidov pri poskusu. Določimo jih s **KOMBINATORIČNIM**.

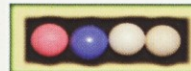
4. V učbeniku na str. 294 si pogledaj, kaj je **SESTAVLJEN DOGODEK**.

Zapiši pravilo:

Navedi primer:

5. »GOTOVO, NEMOGOČE ali SLUČAJNO?«

V vrečo damo eno modro, eno roza in 2 beli kroglici. Nato zamižimo in izvlečemo eno kroglico.

Premisli, kaj se bo zgodilo "gotovo", "nemogoče" in kaj "slučajno". Spodnjo tabelo dopolni s temi tremi besedami.

DOGODEK	NEMOGOČE / GOTOVO / SLUČAJNO
Izvljučena je bela kroglica.	
Izvljučena je modra kroglica.	
Izvljučena je zelena kroglica.	
Izvljučena je bela ali modra ali roza kroglica.	

Dogodek, ki se zgodi v ponovitvi izbranega poskusa, je **GOTOV DOGODEK**. Označimo ga z.

DOGODEK je dogodek, ki se pri nobeni ponovitvi poskusa ne zgodi.

Označimo ga z.

Dogodek, ki se pri nekaterih ponovitvah poskusa zgodi, pri drugih pa se zgodi, je **SLUČAJNI**.

Življenje

Življenje je bos hoditi po jutranji rosi travi
Življenje je sedeti pri ribniku s prijatelji
Življenje je smeh in jok na glas
Življenje je dobiti in izgubiti in se iz vseh dogodkov najboljšo naučiti
Življenje je pogled v nebo in lenarjenje pod drevesi ter veter poslušati
Življenje je to in mnogo več ali za nekoga nič
Življenje je ljudi ob sebi imeti, ki te imajo radi, te skregajo in ti ob strani stojijo, ker so hvaležni, da te imajo
Življenje je vse kar imaš in si želiš ... življenje sem jaz in si ti!

Zoja Holcer, 8. a

PRISTAL SEM NA OTOKU

(poustvarjanje na prebrano delo Daniela Defoeja z naslovom Robinson Crusoe)

Tisti, ki to bere, me najverjetneje ne bo nikoli našel. Ne vem, kje sem, kateri dan je danes ... Zdi se mi, da je mesec maj. Dolgo, dolgo je že od takrat, ko se je zgodilo ...

S posadko smo treščili ob otok. Na žalost sem edini preživel. Ko sem prišel k sebi, sem naredil načrt preživetja in si v pesek napisal pomembne stvari, ki sem jih želel uresničiti:

poišči nujno opremo za preživetje,
poišči si družabnika,
naredi zaščiteno prebivališče.

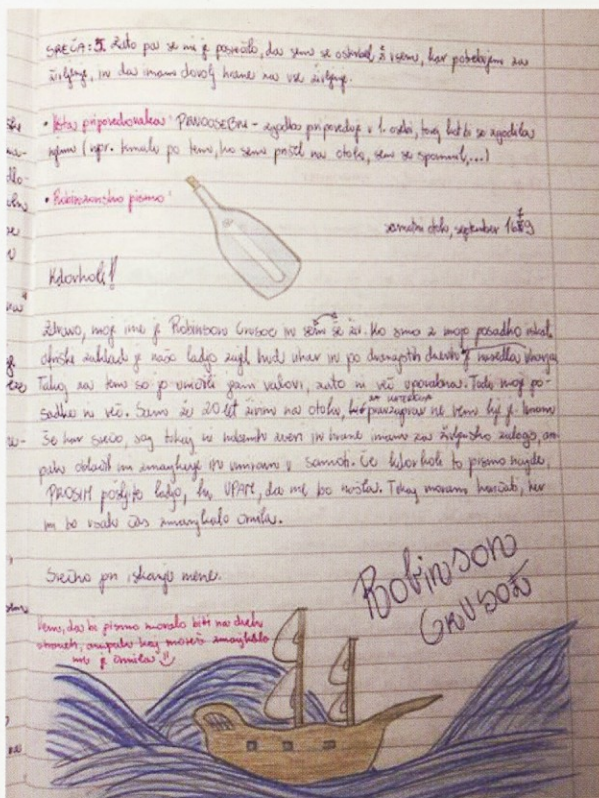
Za začetek sem naredil kolibo, v kateri sem

izdeloval osnovne stvari, kot je kuhalnik morske vode. To mi je omogočilo začetno preživetje.

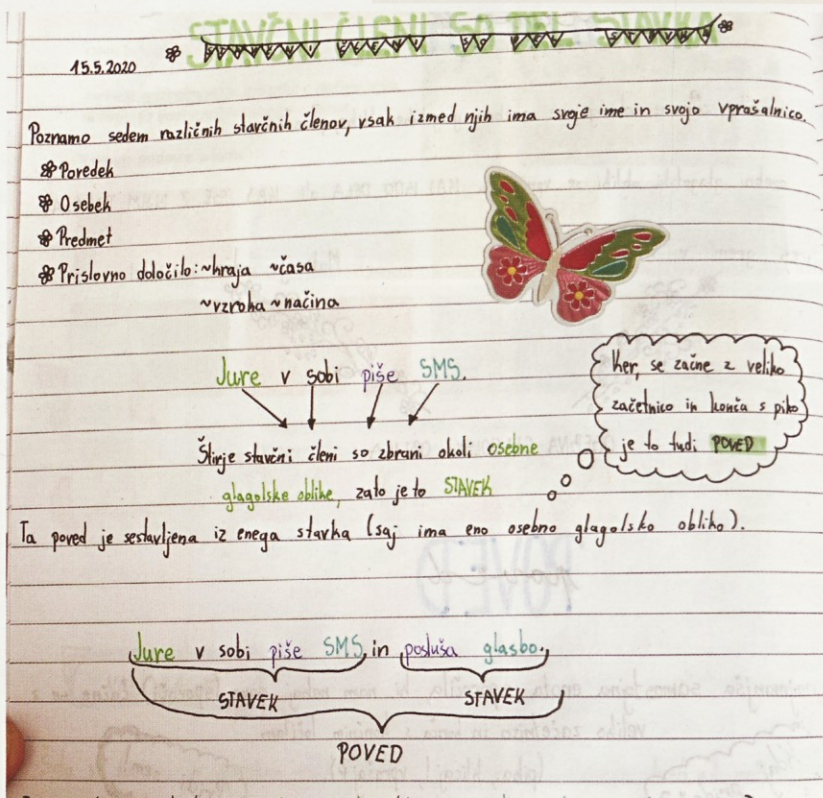
Dnevi so bili sončni in vroči in potreboval sem hrano, zato sem se odpravil na raziskovanje po otoku. Med nabiranjem kokosov sem v zraku opazil nekaj barvnega. Prikazen se mi je približevala. Ta prikazen je bila papiga, ki mi je pristala na rami. Tako sem opravil še eno stvar, ki sem si jo zadal. Našel sem družabnika. Papiga mi je krajšala dneve in noči. Imel sem vsaj nekoga, s katerim sem se lahko pogovarjal. Nisem bil več čisto sam.

Začel sem si izdelovati čoln za odpravo na odprto morje. Zdaj bom pismo vrgel v morje in se poskusil rešiti. Če mi bo uspelo, pa ne vem.

Jaka Šacer, 7. b

Robinsonsovo pismo, Iza Visenjak, 7. b

Rahela Zamuda, 7. b

Živa Holc Hostnik

LUČKA

(ALI MALA LUČ)

Kaj je mala kljuka?

Kljukica.

Kaj je mala kapa?

Kapica.

Kaj je mala postelja?

Posteljica.

Kaj je mala sveča?

Svečka.

Kaj je mala voda?

Vodica.

Kaj je mala košara?

Košarica.

Pa tale mala luč?

Lučka.

KORONAVIRUS V LETU 2020

V letu 2020 je izbruhnila pandemija koronavirusne bolezni 2019 oziroma COVID-19. To je nalezljiva bolezen, ki jo povzroča virus SARS-CoV-2. Širi se predvsem s kapljicami, ki nastanejo ob kašljanju in kihanju okužene osebe. Simptomi virusa so vročina, suho grlo in suh kašelj. Prav tako pa tudi utrujenost, bolečine v mišicah, oteženo dihanje...

Prvi primer je bil znan na Kitajskem sredi novembra v letu 2019. Izbruh epidemije v Sloveniji je bil 12. marca 2020. Šole so se zaprle v ponedeljek, 16. 3. 2020, tako kot tudi vse trgovine, ki niso živilske, vrtno trgovine ali drogerije. Tako so se otroci začeli šolati od doma.

Sedaj se verjetno sprašujete kako je takrat bilo in odgovor na svoja vprašanja boste najlažje poiskali v naslednjem besedilu, dnevniku takrat 12-letne Rahele Zamuda, ki je v tem času bila zaprta v izolaciji.

Sreda, 11. 3. 2020

Dragi dnevnik!

Vse se mi zdi nekako čudno. Na Kitajskem je izbruhnil nekakšen COVID-19 oziroma koronavirus. Nekateri v šoli govorijo, da se bo šola zaprla in bomo ostali zaprti doma. A jaz temu čisto nič ne verjamem. Da bi se šola kar tako zaprla? Ne... verjetno. Veš kaj, še sama ne vem. Nič pametnega ti več nimam za povedati. Ko izvem kaj več, pa ti sporočim.

Rahela

Petek, 13. 3. 2020

Dnevnik!

Le kdo bi si mislil, da je petek trinajsti lahko

slab dan. Res sem mislila, da se šole ne bodo zaprle. A sem se motila. V ponedeljek, 16. 3. 2020, se bodo zaprle vse šole. Uaaaau! Danes smo iz celotnega razreda v šolo prišle le 4 učenke. Verjetno nas je v šolo prišlo od 350 učencev le dobrih 30. A bilo je zabavno, razen tega, da sem pri matematiki pisala narek in to za oceno. Drugače pa smo gledali film, se pogovarjali, imeli samopostrežno malico in domov šli kar 2 uri hitreje kot po navadi.

Proti večeru smo se z družino odpravili v trgovino, saj nismo bili prepričani, kdaj bo to naslednjič možno opraviti. Nakupili smo veliko hrane, kozmetike in vse ostale potrebščine, ki bi jih morebiti potrebovali.

Malo me je strah, vendar pa vem, da bo kmalu vse v najlepšem redu... no, vsaj upam!

Ponedeljek, 16. 3. 2020

Hey,

ja, od danes naprej so šole zaprte in imamo teden počitnic. Ali ni to naravnost neverjetno?! Ne vemo pa še, kako dolgo bo trajalo in kako bo potekala šola na daljavo. Upam, da ne bo pretežko. Se vidiva!

Rahela

Ponedeljek, 23. 3. 2020

Dragi dnevnik!

Danes začnemo s šolo od doma. Naložili smo si spletno učilnico, preko katere nam učitelji pošiljajo naloge. Tudi glasbena šola se izvaja, in sicer preko maila dobimo delo pri nauku o glasbi, preko telefona pa izvajamo ure instrumentov. Zdi se mi kar uporabno, čeprav se moram po mamini želji zbujati prej kot ob desetih – tako dolgo sem navajena spati, ko sem doma. Pa tudi čas za v posteljo je nekoliko hitreje kot običajno. Lahko gremo v naravo in se družimo v družinskem krogu, a ne smemo

v trgovino, na ulico, v mesto ali se družiti s prijatelji; no, vsaj otroci ne. Komaj prvi teden je mimo in že neznosno pogrešam prijatelje, še najbolj pa moji najboljši prijateljici Michelle in Najo.

Nočko,

Rahela

Ponedeljek, 13. 4. 2020

Srečno veliko noč!

Ja, že spet sem nazaj in sicer za veliko ponedeljek. Malo sem razočarana. Veliki ponedeljek doma običajno izgleda drugače. Zajtrk pri babici, kosilo pri nas in popoldansko iskanje skritih sladkarij pri botri. Zdaj pa se vse mora dogajati v krogu družine. Včeraj smo bili pri maši, če temu lahko tako rečemo. Preko televizije smo spremljali blagoslov velikonočnih jedi, ki smo jih jedli danes zjutraj. Upam, da se ta karantena hitro konča, čeprav so moji upi dokaj brezupni.

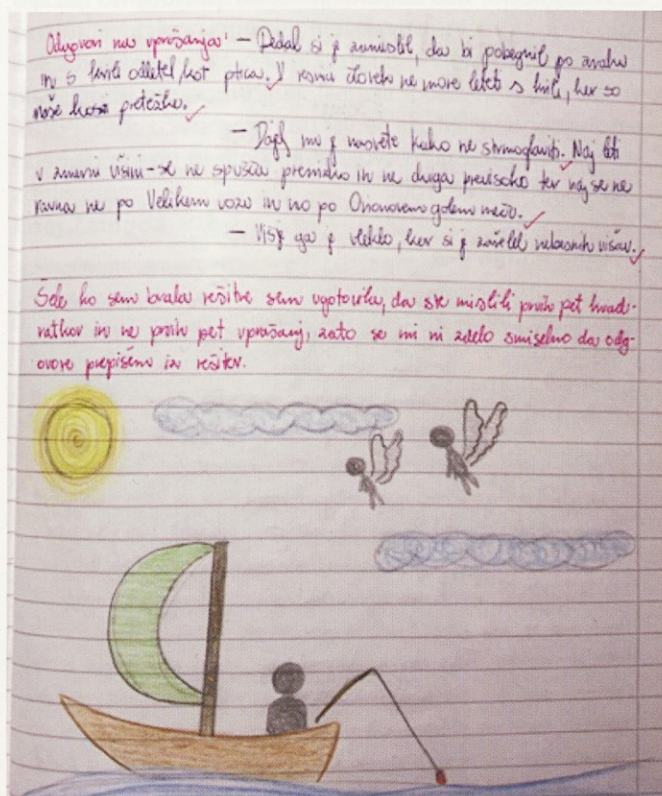
Rahela

Sobota, 18. 4. 2020

Spet sem nazaj, v tej izolaciji smo zaprti že več kot mesec dni. A si na srečo imam veliko za začeti: delam za šolo, veliko sem na svežem zraku, imam pa tudi veliko družinskega časa. Naučila sem se rolkati, igrati tarok in odkrila sem že marsikatero stvar, s katero si lahko krajšam čas. Ta izolacija sploh ni tako slaba. Čeprav ne smem v trgovino po svojih nakupih, sem 2 tedna nazaj lahko šla v trgovino z živili zraven svojega očeta. Prepovedano je iti iz lastne občine ali pa se družiti v večji skupini ljudi, kot je družinski krog.

Upam, da bo vsega kmalu konec.

Rahela

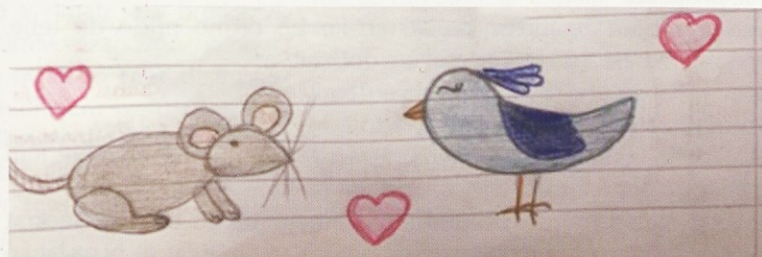

Dedal in Ikar, Iza Visenjak, 7. b

Tudi Anika gre samo enkrat na led

(moja basen)

Nekoč je živel družina mišk, ki so imele eno samo, glavno pravilo: nikoli ne hodi na polje bo bližnjici mimo sosedove hiše, kjer živi mačka. Vse miške so pravilo upoštevale. No, skoraj vse. Bila je miška Anika, ki jo je vedno mikalo iti po bližnjici, saj bi tako prihranila veliko časa, ki bi ga izkoristila za spanec. Nekega dne pa je zaspala. Ure je že odbila opoldan, ko je odprla svoje miške oči. Sklenila je, da gre na polje po bližnjici. S seboj je vzela še svojega najboljšega prijatelja ptička. Hodila sta zelo previdno in tiho, naenkrat pa je mačka skočila izza vogala... in miška je izgubila svojega najboljšega prijatelja. Tedaj je razumela, čemu pravila in od takrat je zmeraj staja hitro in se brez izjeme držala daljše poti.

Iza Visenjak, 7. b

Robinzonsko pismo

(poustvarjanje na prebrano delo Daniela Defoeja z naslovom Robinson Crusoe)

Bilo je poletje in s tem tudi čas, ko smo se z družino odpravili na morje. Vsak dan je bilo zelo lepo vreme, zato smo tudi pogosto odšli na kakšen krajši ali daljši sprehod.

Bil je torkov večer, a ta sprehod je bil drugačen, kot ostali – poseben. V mivki sem našla steklenico, v kateri je bil list, popisan z obeh strani. Odprla sem jo in prebrala pismo. Pisalo je tako:

Samotni otok, 10. 7. 1745

Dragi pustolovec, draga pustolovka.

Moje ime Karl. Na samotnem otoku sem že 30 let, 10 mesecev, 2 tedna in natanko 5 dni. To pismo bi moral že prej poslati, a šele zdaj vidim, da nujno potrebujem pomoč. Zagotovo te zanima, kako sem sploh prišel na ta otok. No, če te zanima, ali ne, ti bom vseeno povedal.

Bila je grozna nevihta in naša ladja ni zdržala takšnih razmer, morje jo je raztreščilo na milijon koščkov. K sreči je vsa posadka preživela. S kapitanom vred sedem nas je bilo sedem. Kapitan ni bil ravno prijazen do vsakega od nas, a smo se že navadili njegovega godrnjanja. Vedno je želel dobiti prav vsak zlatnik na svetu. Tudi tokrat je slišal za zaklad na južni obali Afrike in sklenil, da ga bo ravno on dobil. No, v glavnem ... Na otoku smo si iz lesa izdelali čoln, da bi lahko prišli do južnoafriške obale in spet ni šlo vse po načrtu. Naš splav je naplavilo na še eno obalo. Tokrat nas je nevihta ponesla dlje kot smo želeli. Kapitan je postal besen in ukazal vsem, naj porinejo splav nazaj v morje in naj hitro, kolikor se le da, gredo nazaj gor. Jaz sem bil proti, saj sem vedel, da če nam je spodletelo že dvakrat, bomo tretjič umrli pod samo gladino širnega morja. Kapitan se ni menil zame, zato me je pustil samega na otoku. Odpluli so in me prepustili samega sebi, niso mi pustili niti ene samcate stvari.

ln zdaj končno veš, kako sem prišel na ta otok. Kapitan in ostali člani so umrli, ne vem, zakaj, kdaj in kje. Vsa ta leta sem trdno delal, si gradil prenočišče, naredil sem si koledar, da vem, koliko let sem že na otoku, kdaj je nedelja in kdaj je sredo. Zdaj sem že zelo star, približno 80 let. Vem, to je veliko. Še zmeraj vsak dan telovadim, plezam po drevesih in odštevam dni, ko bo kdo prišel in me rešil te grozne samote. Zelo se dolgočasim. ...ali pa niti ne tako zelo. Vsak dan raziskujem otok. Tako dolgo sem na otoku, da že kar 30 let nisem zbolel niti za prehladom. Pozabil sem omeniti, nekaj mesecev po tem, ko sem ostal na otoku, sem mu dal ime Samotni otok. Če si pismo prebral do sem, to pomeni, da si prišel do konca moje pustolovščine. Le glej, da NE BOŠ preživljal svoja zadnja leta svojega življenja tako kot jih jaz, pa čeprav se sliši razburljivo, sploh ni tako. Z nikomer ne moreš govoriti, raziskovati. Dobra stvar tega pa je, da si sam na otoku in da imaš mogoče malenkost več hrane.

Kadarkoli in kdorkoli že bere to pismo, želim, da ve, da naj ga lepo in skrbno čuva, saj so to morebiti moje zadnje besede, ki jih bom napisal. Upam, da si se med branjem vživel v mojo vlogo in v vlogo vse posadke.

Verjetno bom že mrtev do takrat, ko bo pismo prišlo do tebe, verjamem pa, da ga boš z veseljem obdržal/-a.

Topel pozdrav s Samotnega otoka,

brodolomec Karl

Tako je izgledalo celotno pismo. Verjamem, da ga bom še večkrat prebrala. Želim pa si, da bi ta brodolomec Karl bil še živ, da bi ga lahko rešila in videla ter slišala vse podrobnosti iz njegovega življenja na Samotnem otoku.

Michelle Törnär, 7. b

ŠOLA NA DALJAVO

Bil je petek, 13. 3. 2020. Zdel se mi je čisto navaden dan. Ko sem se zjutraj odpravila na šolski avtobus pa sem takoj ugotovila, da nekaj ni v redu, saj sva v celém avtobusu bila samo jaz in moj sošolec. V šoli, v katero vsakodnevno zahaja 350 učencev, nas je tisti dan bilo samo 40. Ko so nam učitelji povedali, da v naslednjih dneh ne bo šole, sem bila sprva vesela. Po enem tednu »korona počitnic« pa ne več.

Šolsko delo doma je bilo zelo naporno in stresno. Zdelo se mi je, da imam veliko več dela, kot če bi vse to naredili v šoli, saj sem včasih delala kar po cel dan. Ko nam je razredničarka po skoraj dveh mesecih dela od doma sporočila, da se spet vračamo v šolo, sem bila zelo vesela. V ponedeljek, 25. 5. 2020, smo se deveti razredi spet vrnili v svoje šolske klopi. Seveda smo se morali držati tudi nekaterih novih pravil: nosili smo maske, bili smo razdeljeni v tri skupine, ki se med seboj niso smele obiskovati in med seboj ves čas držati varnostno razdaljo. To karanteno smo doživeli prvič in upam, da tudi zadnjič.

Katarina Bezjak, 9. a

Cel svet, in z njim tudi Slovenija, je več kot dva meseca imel »korona počitnice«. Sprva nam je bila informacija, da bomo doma, namesto da bi hodili v šolo, bila zelo všeč. Pozneje pa se je izkazalo, da te počitnice niso bile takšne, kot bi bile kakšne druge počitnice. Vsi smo morali svoje delo nadaljevati doma. Nam učencem in učiteljem je to bilo nekaj novega. Prvi teden dela na daljavo je tekel malo počasneje in težje. Sami smo morali ugotoviti, kako delujejo spletne učilnice in se na njih tudi navaditi. A kaj hitro smo se temu prilagodili. Delo nam je iz dneva v dan postajalo lažje in lažje in tu in tam smo si tudi med seboj pomagali. Minilo je nekaj tednov, ko je nam, devetošolcem, bilo zagotovljeno, da se vračamo nazaj v šolo. To je za večino od nas bila zelo lepa novica, saj smo se med seboj že močno pogrešali. Čeprav je trenutno v šoli veliko novih in strogih pravil, ki jih moramo upoštevati, smo vseeno veseli, da se vsi ponovno srečujemo. Počasi se vse vrača nazaj na svoja stara pota in upam, da se ta korona ne bo več vrnila.

Natalia Ciglar, 9. a

Nekoč, na petek 13., nas je ujela korona. Naenkrat smo morali domov, se izolirati, biti v karanteni. Za šolo smo delali od doma. To pomeni, da smo se doma učili tako, kot če bi bili v šoli in vsakodnevno oddajali opravljene naloge. Med tem časom smo bili vezani na svoj dom, brez druženja s prijatelji. Videli smo se samo preko video konferenc in video klica, a smo zmogli. Vsak dan smo se pogovarjali, zdelo se nam je, kot da bi bili ves čas skupaj. V državi je bilo stanje zelo resno, vendar na srečo ni bilo veliko okuženih. Sčasoma se je stanje umirilo in primerov novih okužb ni bilo več, zato smo se po dveh mesecih dela od doma lahko vrnili v šolo in se spet srečali s prijatelji in sošolci. Čeprav malo drugače, smo bili veseli, da smo se spet videli.

Julija Korez, 9. b

Kulturni dan

V torek, 7. 4. 2020, smo izvedli dan dejavnosti na daljavo, in sicer smo si ogledali gledališko predstavo na spletu. V času epidemije so namreč tudi gledališča zaprla svoja vrata, a so nekatere predstave preselili na splet.

Na spletu smo se odpravili v Ljubljano. V Mestnem gledališču ljubljanskem smo si ogledali muzikal – komedijo Trač. Avtor libreta Gašper Tič in skladatelj Davor Herceg sta v sodobno glasbeno verzijo preoblikovala eno najslavnejših Shakespeareovih komedij Mnogo hrupa za nič. V glavni vlogi navdušuje vsem znana slovenska igralka Tanja Ribič, predstava pa je prejela tudi nekaj nagrad.

K ogledu predstave so nekateri učenci povabili tudi svoje starše, si pripravili kokice, čips oz. tisto, kar imajo radi. V domačem gledališču je to seveda dovoljeno.

Nato so si pripravili posnetek na spletu in se udobno namestili. Po ogledu predstave so se preselili v spletno učilnico, kjer so v forumu sodelovali v razpravi in zapisali svoja mnenja. Nekaj naključno izbranih zapisov iz spletne učilnice delimo tudi z vami.

V domačem gledališču se nisem počutil dobro, ker je vsakih deset minut nekdo prišel v sobo in me zmotil. Predstava mi je bila všeč, ker je bila zanimiva. Najbolj me je navdušil novinar s svojo temačnostjo. Najbolj sem se nasmejal takrat, ko je govoril župnik. Besedilo v rimah se mi je zdelo zanimivo.

Enej Zamuda, 9. b

Grafika, Finn Kokol, 6. b

V domačem gledališču sem se počutila zelo sproščeno, vendar pa mislim, da bi me predstava še bolj pritegnila, če bi bila v pravem gledališču.

Predstava me je že s prvo pesmijo takoj "potegnila vase". Najbolj všeč mi je bil začetek, zato ker je bilo vse povedano na zelo zanimiv način in pesem "Pri Maši", ki mi je takoj padla v uho. Sicer pa me je celotna predstava zelo navdušila in že vztrajam, da si jo ogleda še preostanek družine.

Najbolj me je impresionirala vloga Maše, ki jo je igrala Tanja Ribič s svojimi vrhunskimi igralskimi sposobnostmi, zaradi njenega obnašanja (npr. na plesu v maskah, ko je lovila njenega Gargamela). Najmanj pa sem začutila vlogo "pomočnika" novinarja, ki me sicer ni tako navdušil (ni nujno, da je za to kriv igralec - verjetno je to zaradi vloge, ki jo igra).

Čez celo predstavo sem se smejala, ampak vrhunec zame je bil, ko so vsi žalovali za Hero in se je ona dvignila, nakar jo je župnik samo mahnil s knjigo in je spet obležala kot mrtva.

Način govorjenja (v rimah) me je zelo navdušil, mislim, kapo dol tistemu, ki lahko rima celi dve uri in pol. Tako kot rime so mi zelo bili všeč tudi glasbeni vložki, brez katerih predstava niti približno ne bi bila enako dobra.

Tak kulturni dan bi takoj ponovila ampak seveda s prijatelji in v gledališču.

Iza Visenjak, 7. b

V domačem gledališču je bilo super, udobno, sproščujoče ... Vendar pa pravo gledališče vseeno pusti malo večji vtis. Predstava mi je bila všeč zaradi komičnih točk, glasbe in kostumov, ki so bili res zanimivi. Navdušil me je igralec, ki je igral Klavdija, njegove glasbene točke so bile res nekaj posebnega, prav tako kot tudi njegovo igranje. Najbolj sem se pa nasmejala ob prizorih, v katerih je igral župnik. Besedilo v rimah je v predstavi izpadlo res zanimivo, zabavno, vendar pa dvomim, da bi lahko tako dejansko komunicirali v resničnem svetu. Glasbeni vložki so bili odlični (pohvala tistim, ki so jih pripravili), najbolj sem si zapomnila pesem "zaljubljen sem v Hero".

Kaja Graber, 9. a

Gledališka predstava Trač mi je bila zelo všeč, zato ker je bila smešna, pa tudi sicer komedije najraje gledam. V domačem kinu sem se dobro počutil, saj sem lahko delal, kar sem želel. Vsi igralci so bili dobri, najbolj smešen pa se mi je zdel župnik (veliko je spil, zato je delal norčije). Zelo žalostno se mi zdi, kako Svedro ravna z Boračem. Kar smilil se mi je. Sem pa vesel, ker se na koncu vse dobro konča. Všeč mi je bilo tudi, da je ves tekst bil napisan po rimah. Pa še Hero je ponovila snov o rimskem cesarstvu. Ne vem, kdaj sem se najbolj smejal. Cela igra je bila zelo smešna. Glasba je bila tudi zelo dobra, takšna da sem skoraj na stolu plesal.

Anej Založnik, 7. b

Ocena kritika **Timona Vertiča iz 9. b:**

Predstava je lepo tekla, z brezhibno spremljavo glasbe, petja, koreografije in humorja. Imela je zabavne in zanimive like ter zgodbo, ki te je konstantno presenečala. Največji nasmeh sem dobil iz župnikovih izrazov, z veseljem bi še rad videl kakšen primerek predstave s polno rim z udobja mojega kavča. To, da sem lahko gledal od doma, pa je bil najboljši del in sem užival s pokovko in kokakolo.

Ko sem doma gledal predstavo, sem se počutil zelo dobro, saj sem računalnik povezal na televizijo, zaradi česar si je cela družina ogledala predstavo. Predstava mi je bila zelo zanimiva. Najbolj smešen del je bil pogovor med župnikom in lastnikom gostilne. Glasbeni vložki so bili prirejani iz znanih melodij. Besedilo v rimah je zabavno popestrilo celotno predstavo, ob nekaterih rimah sem se tudi nasmejal.

Gal Trunk, 9. b

V domačem gledališču sem se počutil zelo sproščeno in domače. Predstava mi je bila všeč, saj me je nasmejala. Najbolj me je navdušil g. župnik, ker mi je bil smešen njegov pregovor: "Več vina spiješ, več boga zaužiješ". Najbolj so mi bile smešne župnikove besede ob pitju vina: »Ko prvega spijem, ne morem odnehati, ko zadnjega, pa mi je slabo«. Predstava je imela zelo čiste in lepe rime in bilo jih je kar veliko. Glasbeni vložki so še bolj poudarili dogajanje v predstavi, kar je naredilo predstavo še bolj zanimivo in doživeto.

Jaka Antolič, 9. a

Naravoslovni dan na daljavo

V petek, 24. 4. 2020, smo imeli naravoslovni dan na temo DAN ZEMLJE. Dobili smo nalogo, da se udobno namestimo in si najprej ogledamo zvočni posnetek, zatem pa še 90-minutni dokumentarni film z naslovom Žejni svet. Ko sem si film pogledal, sem moral razmisliti, kako ravnamo z našim planetom in ali bi lahko kaj spremenili.

Menim, da bi vsak posameznik lahko pobral vsaj za eno vrečo odvrženih smeti, saj vsak ve, da je v naravo odvrget vsaj za 5 vreč smeti. Zato smo že pred nekaj tedni z mojimi bližnjimi očistili okolico Gorišnice. Pobrali smo smeti za kar 10 velikih vreč smeti! Za to smo porabili slabo uro našega časa. Večkrat bi se lahko kdo organiziral in naredil »čistilno akcijo z družino« in bi tako pobrali vsaj nekaj smeti. Tudi danes sem v okolici pobral smeti odvržene embalaže kot so čips, pločevinke, robčki ...

Jan Ivančič, 9. a

Dan Zemlje

Napisala sem pesem, ki govori o naši okolici v času koronavirusa. Zdi se mi, da ozračje ni več tako onesnaženo in zato lahko lažje zadihamo s polnimi pljuči. S pesmijo bi rada spomnila vsakega posameznika na to, da lahko čisto vsak izmed nas prispevka k boljšemu jutri. Če vsak počisti za seboj, se bo marsikaj spremenilo. Upam, da vam bo pesem všeč ...

Sara Antolič, 9. b

ZA BOLJŠI JUTRI

(Sara Antolič)

Zunaj sveži zrak je, nič več ne smrdi, ločujemo odpadke, pobiramo smeti. Sanjajmo deželo, čisti naš planet, kjer so čiste vode, čebela najde cvet. Skrijmo se med trave, rože in drevo, zavriskajmo med ptice, da sliši nas nebo. Vsakdo naj se spomni na eko čisti svet in rad imej naravo, pospravi vsako smet. Čuvajmo okolje, povsod vse čisto bo, bodimo dobre volje in vsak dan lepši bo.

Pesem o Zemlji

Je okrogla in se vrti,
dež jo zaliva,
da se ne izsuši.

Zemlja je naš planet
in za njo je treba skrbeti,
saj sami dobro vemo,
da na Marsu ne da se živeti.

Zemlja nam daje obstoj,
mi pa se ji zahvaljujemo tako,
da jo vedno bolj onesnažujemo.

Zdaj pa se v roke moremo vzeti'
in rešiti Zemljo,
ki je naš planet.

Alja Horvat, 8. a

Blaž Galun, 8. a

Pomoč

Naš planet Zemlja potrebuje pomoč, saj onesnažen je zelo, zato se vsi zberimo da očistimo jo. Vse od plastike do kovine polna smeti je, zato vsi očistite svoje okolice in odvrzite odpadke v prave koše!

Jan Šešerko, 8. a

VODA

Bistra si, bistra vodica ti,
brez tebe mi preprosto živeti ni.
Ne vem, kako zahvalil bi se ti,
saj brez tebe nam preprosto živeti ni.

Ti nas umivaš, hraniš, neguješ, očistiš telo,
a vse prepogosto se te onesnažuje
in ne spoštuje,
zato te v svetu vse bolj primanjkuje.

Ti napolniš vse naše čute,
osvežiš nam telo,
za nas si hrana in pijača,
za nas si zlato.

Zato, ko te ni, vsak obupuje
in žalost v njegovih očeh prevladuje.
V srcu vsak lahko zamislil bi se,
da spoštoval in z obzirom jemal bi te,
saj le tako v prihodnje ohranjal čisto bi te.

Denis Zrnc, 9. a

Dan Zemlje

Zemlja, modri naš planet,
res lepo je tu živeti.
Obdani z lepo smo naravo,
čisto vodo, hrano zdravo,
zato čuvajmo to našo
Zemljo plavo.

Jure Antolič, 5. b

NARAVOSLOVNI DAN

Med karanteno veliko več časa preživljam v domačem gospodinjstvu in glede na to, da je današnja tema naravoslovnega dne kako zaščititi Zemljo, sem se odločila napisati, kako lahko vsak posameznik v lastnem gospodinjstvu zelo pripomore k varovanju našega planeta.

Med pomivanjem posode ne točimo tekoče vode.

Razne tetrapake in jogurtove lončke lahko uporabimo večkrat.

Ločujemo odpadke.

Pri pranju perila ne dodajamo dodatne vode.

Poskusimo uporabiti vsako stvar, ki smo jo kupili, do roka trajanja, da je zaradi pretečenega roka ne zavržemo.

Kuhajmo v razumnih količinah.

Za brisanje površin uporabimo npr. bombažne krpe za večkratno uporabo in ne papirnatih robčkov.

Pravilno zavržemo čistila in ostale vnetljive snovi.

Nika Leben, 9. a

ŠPORTNI DAN NA DALJAVO

V četrtek, 16. 4. 2020, smo imeli športni dan na daljavo. Učitelja športa sta nam poslala navodila, kaj naj počnemo. Na izbiro smo imeli pohod ali pa vaje doma. Jaz sem izbrala vaje doma, pri izvajanju sem bila kar uspešna. Za mnenje o športnem dnevu sem prosila še nekaj učencev in učiteljev.

Hvala vsem, ki ste z menoj delili svoje doživetje športnega dne!

Michelle Törnär, 7. b

V četrtek, 16. 4. 2020, smo na naši šoli izvedli športni dan na daljavo. Učenci so imeli na voljo dve možnosti: ali se odpravijo na pohod po bližnji oklici ali izvajajo vaje doma. Ker smo skrbno preverjali tudi, kakšno bo vreme, smo športni dan izbrali tako, da je bilo vreme lepo.

In res je bil v četrtek, 16. aprila 2020, čudovit dan. Tako kot mnogi učenci in učenke naše šole sem tudi sam izbral pohod po bližnji oklici. Na pohod sem se odpravil z ženo in dvema sinovoma. Zraven seveda nismo pozabili vzeti nahrbtnikov, v katerih je bilo dovolj osvežilne pijače, obvezen sendvič ter jabolka. Ups ... pa še nekaj sladkega.

Pohod smo začeli od naše hiše, ki se nahaja v Kicarju pri Ptujju. Naša pot nas je vodila pretežno po gozdnih poteh, preko travnikov, nekaj malega je bilo tudi asfaltirane ceste. Pri ribniku v Podvincih smo opazovali par labodov, ki je brezskrbno užival na vodi. Tam smo si tudi postregli z malico. Obiskali smo tudi manjšo kmetijo s konji, kjer smo opazovali dresuro in jahanje teh čudovitih živali. Ker nas je pot vodila skozi gozdove, sem kar nekajkrat opazoval plezanje obeh sinov po drevesu, seveda do primerne višine, da ne bi bilo nevarno.

Na opazovalnici v Velovlaku smo opazovali srne, ki so se pasle na travnikih. Na koncu smo prečkali še potoček, kjer je bila postavljena brv. Po treh urah in pol smo se vrnili domov, nekateri tudi malce utrujeni.

Pohod je bil seveda nekaj posebnega, saj je bil z družino. Bilo je zelo prijetno, zabavno, pa še nekaj smo storili zase na področju gibanja – športa.

učitelj športa, Zdravko Tobijas

V četrtek, 16. 4. 2020, ko je potekal športni dan na daljavo, sem se tudi jaz s svojo družino odpravila na pohod po okoliških hribih. Seveda nismo pozabili niti na nahrbtnik, v katerem smo imeli vodo in manjši prigrizek. Imeli smo se lepo. Tudi drugače, ko ni športnega dneva, gremo večkrat kolesarit, na sprehod (ali pohod), se rolamo ...

učiteljica Tina Erhatic

Ideja za športni dan se mi je zdela odlična! Zjutraj sva s sinom Jurijem, ki obiskuje 2. razred, imela pouk. Ob desetih sva zaključila s šolskim delom in se odpravila z našima dvema psičkama, Milo in Jumo, na pohod. Hodili smo po Ptujju, čez dravski most in pot nadaljevali ob Dravi vse do ptičje opazovalnice. Tam smo se malo spočili in šli nazaj po drugi poti. Vreme je bilo čudovito in na poti nismo srečali veliko ljudi, tako da sva lahko Jumo, večjo psičko, ki je tudi šolana, spustila s povodca, da je lahko tekala naokrog in se igrala. Mile nikoli ne spustimo, ker je posvojena in ima zelo močan lovski nagon, zato rada pobegne. Vedno se sicer vrne domov, ampak šele po nekaj urah. Pohod smo zaključili čez približno dve uri in pol, vsi zelo žejni in prijetno utrujeni. Bil je čudovit in umirjen dan v najboljši družbi.

učiteljica Maja Dobljekar

Pohod po Zamušanih, Sara Čagran, 7. b

Odšli smo na pohod do reke Drave, po občini Gorišnica in po Forminu. Prehodili smo približno 15 kilometrov. Zraven smo imeli nekaj hrane in vodo. Ko smo prispeli do reke Drave, smo si naredili manjši piknik. Spekli smo si meso in krompir. Ko smo končali s piknikom, smo si v Dravi namočili noge. Naš pohod je trajal cel dan.

Rahela Zamuda, 7. b

V četrtek, 16. 4. 2020, smo imeli na Osnovni šoli Gorišnica športni dan. Vendar ta športni dan ni bil tak kot po navadi, ko kot smo šli na pohod po haloških poteh. Tokrat smo »migali« doma. Seveda niso migali samo učenci, ampak tudi učitelji. Tudi sama sem si ta dan obarvala bolj športno in se skupaj z družino odpravila na pohod. Odpravili smo se zjutraj. Prepričana sem seveda opravila vse obveznosti za šolo. Naš pohod je bil po razgibanem terenu po naši okolici. Na terenu smo bili vsaj 2 uri. Srečali smo bolj malo ljudi. Sama sem pogrešala vrvež otrok ter pogovor s sodelavci. Dan je bil prijeten, vendar manj naporen kot športni dan v šoli. Kljub temu že pogrešam učence in učenke naše šole in jih ob tej priložnosti vse pozdravljam. Želim si, da bomo naslednji športni dan preživeli skupaj.

učiteljica Albina Kukovec

Pohod po Zamušanih, Sara Čagran, 7. b

Pazite, tukaj izdelujemo!

Kot že verjetno sklepate po naslovu, smo v času šole na daljavo imeli tehnični dan. Ta dan dejavnosti sicer ni bil tako zanimiv kot vsi ostali do sedaj, saj smo tokrat bili doma in se pri delu nismo imeli s kom pogovarjati, ob sebi nismo imeli nikogar, da bi se z njim vsaj malo nasmejali ...

AMPAK! Vse le ni bilo tako črno. Ko sem se zatopila v delo ... glej, kako sem smešna, saj niti nisem povedala, kaj smo imeli za narediti! Torej, naša naloga je bila, da izdelamo svetilnik iz papirja. Poleg tega smo svoj izdelek morali seveda tudi tokrat fotografirati in tako pokazati, kako uspešni smo bili pri svojem delu.

In kakšno je moje mnenje o tehniškem dnevu na daljavo? Sprva mi je bilo kar

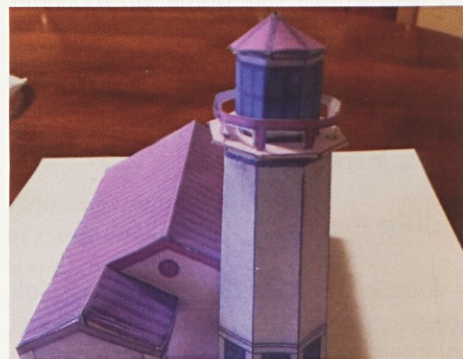
zanimivo, ker še nikoli nisem izdelovala svetilnika iz papirja, obenem pa se mi je zdelo težko, saj nisem točno vedela, kako se zadeve lotiti. Najprej sem mislila, da moramo izdelati veliki svetilnik, šele potem pa sem ugotovila, da moram izdelati precej manjšega.

O tem, kakšna se jima je zdelala naloga, sem povprašala tudi svojo sošolko in sosošolko. Sošolka Sara mi je povedala, da ji je bila ideja (svetilnik) zelo všeč in da se ji je delo zdelo kar zanimivo. Všeč ji je bilo, da je imela več časa za izdelavo, kot v šoli. Ker se mi je zdelo zanimivo, da bi pridobila še eno mnenje nekoga iz a razreda, sem to tudi naredila. Za mnenje sem vprašala Stino, ki je povedala, da ji je bil ta tehnični dan »kar v redu«.

Saška Laura, 7. b

Svetilnik, Anej Založnik, 7. b

Svetilnik, Aneja Toplak, 7. b

POGOVARJALI SMO SE

Za tokratno številko Iskrice sem opravila intervju na daljavo z dvema odličnima učenkama 9. razreda. Najprej sem vprašanja napisala za Lano Lindič, nato pa še za Niko Leben. Nekaj radovednih vprašanj za Niko je dodala tudi Rahela Zamuda.

Intervju: Lana Lindič

Zdravo, sem Teja in prišlo mi je na uho, da si delovna, marljiva in odgovorna učenka, kar odražajo tudi same petice pri vseh predmetih v letošnji redovalnici. Tak uspeh je zagotovo pohvale in omembe vreden, zato si tudi zaslužiš mesto v rubriki, ki je namenjena intervjujem uspešnih učencev. Pripravila sem ti nekaj vprašanj, vesela bom, če boš odgovorila nanje.

Prosim, na kratko se nam predstavi.

Sem Lana Lindič, trenutno še učenka 9. b razreda. Živim v Gajevcih s staršema in bratom.

Katere vrednote te vodijo v tvojem življenju?

Najpomembnejša vrednota je poštenost. Če si pošten do sebe, kakor tudi do drugih, mislim, da se ti bo to v življenju obrestovalo. Naslednja vrednota je vedoželjnost. Mislim, da imaš zaradi te vrednote lahko širši pogled na svet. Vsekakor pa je tu še odgovornost. Biti odgovoren pomeni, da sprejmeš nalogo, jo opraviš po svojih najboljših močeh in nato stojiš za tem, kar si naredil.

Sedaj si ponovno začela obiskovati »klasični pouk«. Kako se ti je zdelo šola na daljavo in v čem se je razlikovala od pouka v šoli?

Šolanje na daljavo ... zelo zanimiva izkušnja! Pri nekaterih predmetih mi je sicer manjkala razlaga učiteljev, vendar sem to sama sproti nadoknadila. Na samem začetku mi je bilo prav lepo, ko sem lahko od doma, iz postelje, sama, s pomočjo glasbe reševala zadane naloge, vendar sem kaj hitro začela pogrešati sošolke in sošolce.

Slišala sem, da imaš letos v redovalnici same petice in nobene druge ocene. Kako ti to uspeva, nam zaupaš recept?

Ja, same petice ... Res sem nadvse vesela, da mi je to uspelo. Kako do njih? Sprotno delo, kar se seveda da, poslušanje učiteljevih razlag, učenje en dan pred testom – to nikakor ne gre, motivacija so tudi dobre ocene ... Ja, pa mogoče tudi to, ker sem vedela, da bo imela moja mama za vsako slabšo oceno veliko za povedati.

Imaš kakšno priporočilo za učence, kakšen odnos naj imajo do šole?

Naj bodo pozitivni, odgovorni in predvsem naj spoštujejo sebe in druge.

Kateri predmet v šoli imaš najraje in zakaj?

Angleščino. To pa zato, ker se rada učim različnih jezikov. Moja želja je, da v prihodnje obiščem različne države po svetu, zato mi bo učenje tujih jezikov še kako prav prišlo.

Kaj pa tvoj prosti čas?

Prostega časa imam kar veliko. Najraje vzamem v roke kakšno dobro knjigo. V šestem razredu me je prevzel Harry Potter. Prebrala sem vseh osem knjig v slovenščini in potem še v angleščini. Starši so mi nato omogočili, da sem si lahko ogledala razstavo Harryja Potterja v Milanu. Kasneje sem začela posegati po kriminalnih romanih.

Z bratom tudi večkrat igram namizni tenis in sedem na kolo. V letošnjem letu pa sem se začela učiti tudi španščino.

Slišala sem, da imaš rada glasbo. Mi lahko o tem poveš kaj več?

Za glasbo me je navdušil moj ati. Moj glasbeni okus se je skozi leta zelo spreminjal. Sprva sem poslušala samo

popularno glasbo. Nato sva skupaj z atijem večkrat vrtela glasbo na različnih zabavah in takrat so bile na moji play listi večinoma pesmi iz 80. in 90. let. Letošnje leto pa me je prevzela latino glasba. Moj najljubši boy band je CNCO, od singel artistov pa so mi najbolj všeč Maluma, Camilo, Enrique Iglesias, Ricky Martin in Sebastian Yatra.

Naredila sem tudi nižjo glasbeno šolo, smer flavta. Sedaj pa igram klavir in ukulele.

Kje boš nadaljevala šolanje?

Šolanje bom nadaljevala na Gimnaziji Ptuj.

Imaš kakšna pričakovanja glede srednje šole, morda že določene cilje končne izobrazbe?

Pričakujem, da bom svoje znanje še nadgradila, spoznala nove prijatelje in se razumela z učitelji tako dobro, kot se razumem z učitelji sedaj na tej šoli. Moja želja je, da se v tretjem letniku prepisem na II. gimnazijo Maribor, kjer bi želela opravljati mednarodno maturo. V prihodnosti pa se vidim na pravni fakulteti ali študiju psihologije.

Ali te v življenju vodi kakšen moto?

Moto? Če ti v življenju karkoli spodleti, ne smeš obupati, saj se ti vedno odpirajo

nove možnosti. Zaradi tega lahko postaneš boljši človek. Navdih sem dobila iz španske pesmi De cero (Začni znova).

Kaj bi sporočila učencem sedaj, ko se poslavljate od osnovnošolskega šolanja?

Bodite veseli, nagajivi, zastavite si cilje in ne obupajte nad njimi.

Lana, tvoji odgovori so zelo zanimivi, verjamem, da jih bodo bralci z veseljem prebrali, predvsem pa, da se bodo iz tvojega razmišljanja tudi kaj naučili. Hvala za tvoj trud in čas, ki si si ga vzela za pisanje mojih odgovorov na vprašanja.

Teja Hebar, 7. a

Intervju: Nika Leben, 9. a

Zdravo, sva sedmošolki Teja in Rahela. Ker pravijo, da dober glas seže v deveto vas, se je vse do naju razlegla novica o tem, da tudi letošnje šolsko leto, ki je tvoje zadnje v Osnovni šoli Gorišnica, zaključuješ z odličnim uspehom. Zate imava nekaj vprašanj. Pa pojdemo lepo po vrsti ...

Najprej se nam na kratko predstavi, prosim.

Sem Nika Leben, stara sem 14 let in končujem 9. razred osnovne šole v Gorišnici.

Šola na daljavo je bila za učence popolno nasprotje pouku v šoli. Kje vidiš prednosti in kje slabosti takšnega učenja?

Šola na daljavo je bila zanimiva izkušnja. Kot prednost se mi zdi samostojnost pri učenju, ustvarjanje boljših povzetkov in komunikacija z učitelji na nov način. Se pa najde tudi kakšna slabost, kot na primer (pre)obsežne naloge, učitelj težje razloži učno snov, še posebej brez stika v živo, ki smo ga navajeni.

Kateri predmet v šoli imaš najraje in kateri je tisti, ki je najhujši? Lahko še poveš, zakaj?

Nimam ravno najljubšega predmeta, sta pa mi med ljubšima zgodovina in angleščina. Zgodovina se mi že od nekdaj zdi zanimiva in jo tudi rada obiskujem. Angleščina mi je pomembna kot tuji jezik, saj omogoča komuniciranje z večino ljudi po svetu. Imam pa tudi super učiteljici, ki mi to znanje predajata. Načeloma z nobenim predmetom nimam težav, ampak eden najmanj ljubih mi je fizika, saj me te stvari ne zanimajo najbolj.

Koliko časa in truda je bilo potrebno vlagati v šolske obveznosti, da si vseh 9 let uspela obdržati odličen uspeh?

Potrebno je bilo vložiti kar nekaj truda, to pa je vzelo tudi kar nekaj časa. Toda kjer je volja, je tudi pot in to mi je uspelo z organizacijo ter doslednim opravljanjem ocenjevanj.

Kaj pa počneš v prostem času?

V prostem času rada obiščem fitnes, se družim s prijatelji in sorodniki. Večkrat tudi peljem svojega kučka na sprehod.

Ali obiskuješ glasbeno šolo?

Glasbene šole ne obiskujem in je nimam namena obiskovati. Če pa bi lahko zavrtela čas nazaj, bi se odločila za učenje igranja klavirja.

Kakšno glasbo rada poslušаш?

Rada poslušam različne zvrsti glasbe. Ne poslušam samo določene zvrsti ali samo določenega pevca. Prisluhnem torej različni glasbi, glede na to, kakšno je moje počutje.

Kje boš nadaljevala šolanje?

Šolanje želim nadaljevati na Srednji šoli za oblikovanje Maribor, smer tehnik oblikovanja, modul oblikovanje uporabnih predmetov. Za to šolo sem se odločila že v 7. razredu in svoje odločitve nisem spremenila. Tam bom dobila znanje, ki mi bo omogočilo nadaljnje šolanje na želeni fakulteti.

Kaj želiš biti po poklicu?

Po poklicu želim biti notranja oblikovalka. Za ta poklic sem se odločila že pred nekaj leti in veselim se tega dela. Vsakič bo neka druga želja, nek drugi motiv in nikoli ne bo isti izdelek, torej vsakič nov izziv.

Ali te v življenju vodi kakšen moto?

V življenju me vodijo številne želje, cilji in razni citati. Samo sebe pa motiviram s tem, da raziskujem in ustvarjam na področjih, ki me veselijo, veliko dam na organizacijo in delam za to, da lahko potem nekaj imam ter presegam svoje zmožnosti.

Vodi me citat: »Najboljši razgled pride po najtežjem vzponu.«

Kje se vidiš čez 15 let?

Čez 15 let se vidim v svojem podjetju, ki se ukvarja z opremljanjem in projektiranjem bivalnih ter poslovnih prostorov, od najvidnejših stvari do najmanjših detajlov. Do takrat pa želim imeti tudi svojo družino.

Kaj bi rada sporočila učencem ob poslavljanju od osnovnošolskega šolanja?

Moje sporočilo je, da se naše poti ne smejo kar raziti, saj smo prijateljstva pletli devet let, z nekaterimi pa tudi dlje. Z nekaterimi smo si blizu, z nekaterimi malo manj, vendar le kot celota sestavljamo generacijo. Skozi šolanje smo postali odrasli in si pridobili znanje, ki nas ne bo zapustilo.

Hvala za odgovore, tvoj čas in trud ter vse dobro na poti učenosti tudi v prihodnje!

Teja Hebar, 7. a in
Rahela Zamuda, 7. b

Intervju: Edita Kovač pedagoginja in pomočnica ravnatelja v vrtcu

Pozdravljeni, sva Teja Hebar in Ela Žnidarič, šolski novinarki iz sedmega razreda. Želeli bi Vam postaviti nekaj vprašanj, saj Vas velikokrat srečujemo na hodnikih, nikoli pa v razredu. Zanima naju, kaj pravzaprav počnete.

Ali se nam lahko na kratko predstavite?

Sem Edita Kovač, poročena in mama dveh sinov. Na Osnovni šoli Gorišnica sem zaposlena že 26 let.

Opravljaate poklic pedagoginje. Kje oz. kdaj je bil prelomni trenutek, da ste se odločili za ta poklic?

Po končani osnovni šoli sem šolanje nadaljevala na ptujski gimnaziji, a takrat še nisem razmišljala o tem, kaj bom počela v življenju. Vedela pa sem, da bo moja poklicna pot povezana z ljudmi oz. otroki. Oklevala sem med študijem psihologije, pedagogike in logopedije. Po informativnem dnevu in obisku fakultete sem se odločila za pedagogiko. Na Filozofski fakulteti v Ljubljani sem končala študij pedagogike in sociologije ter se na šoli zaposlila kot svetovalna delavka. Zadnjih sedem let opravljam še delo pomočnice ravnatelja v vrtcu.

Za kateri poklic bi se odločili, če ne bi bili pedagoginja?

Prav tako bi se odločila za poklic, ki bi bil povezan z otroki.

Ali je poklic, ki ga opravljate, naporen?

Ko sem prejšnja leta opravljala le delo svetovalne delavke v šoli, sem imela veliko več stika z učenci, rada sem šla v razred ter učencem nudila veliko individualne pomoči oz. svetovanja. Sedaj sem precej manj v svetovalni službi v šoli, saj več časa preživim v vrtcu. Sprašujete me, ali je delo naporno? Ugotavljam, da je delo z mladimi manj naporno, kot delo z odraslimi.

Kaj Vam je pri Vašem poklicu najbolj všeč?

Všeč mi je, da delo ni monotono, ampak dinamično.

Nam lahko na kratko predstavite svoje delo?

Moj delovni dan se prične ob 7.30. Urejam organizacijske zadeve v vrtcu, skrbim za pedagoško vodenje, urejam nadomeščanje strokovnih delavk in opravljam svetovalno delo.

Ali nam lahko zaupate kakšen zanimiv utrinek oz. pripetljaj iz vašega otroštva?

Kot otrok sem rada zahajala k babici, posebej sem se veselila kolin. Pomagala sem v kuhinji. Tam je bil lesen škaf, v katerem so bile pomije. Ker sem bila zelo živahen otrok, sem tekala po kuhinji in seveda padla v škaf. Mama me je s težavo izvlekla ven. Sestra, sestrčna in bratranec so se neznansko smejali, meni pa ni bilo do smeha. To je bil nepozaben dogodek, poln smeha, ki se ga še danes radi spominjamo.

Ali Vam ostane veliko prostega časa? Kaj v njem radi počnete?

Prosti čas preživljam doma, rada vrtinarim, delam v vinogradu, gobarim. Pozimi rada smučam, ko pa je sonca več, pa me že vleče na morje. Navdušujeta me svoboda in brezmejnost morja, ob morju je vedno posebna energija.

Ali lahko na dopustu brezskrbno odmislite delo?

Ko sem opravljala svetovalno delo v šoli, sem mirno odšla na dopust in šolo odmisllila, saj so imeli učenci počitnice. Sedaj, ko opravljam delo pomočnice ravnatelja v vrtcu, pa brezskrbnega dopusta ni več. Otroci so v vrtcu vse leto, prav tako vzgojiteljice, ki me večkrat potrebujejo, ko sem na dopustu.

Katera vrlina vam je pri človeku najbolj všeč oz. jo najbolj cenite?

Pri ljudeh cenim poštenost, iskrenost, posluh za sočloveka. Rada se družim z ljudmi, ki imajo smisel za humor.

Kateri rek vas največkrat spremlja v življenju?

Kjer je volja, je tudi pot. Noben problem ni tako velik, da se ga ne bi dalo rešiti.

Današnje generacije so drugačne. Kje opazate največje spremembe?

Današnje generacije so nedvomno drugačne, kar pa ne pomeni, da ste mladi nevljudni, nevzgojeni. Imate podobne vrednote, kot smo jih imeli mi, ko smo bili mladi. Ste pa generacija računalnikov, telefonov, digitalizacije, s katero odraščate. V pravi meri uporabe je to lahko zelo koristno, ko pa je tega preveč in se zanemarija učenje, gibanje, druženje s prijatelji, pa lahko postane velik problem.

Kaj bi sporočili učencem, ki bodo kmalu zapustili našo šolo?

Devetošolci, jeseni se bo za vas pričela pisati nova zgodba. Sprejmite nove izzive, verjemite vase in izkoristite v šoli pridobljeno znanje, da ga še nadgradite. Tudi, če vam prvič ne bo uspelo, ne odnehajte, ne obupajte, poskusite znova. Najdite veselje v življenju in ga delite z drugimi.

Hvala za Vaše zanimive in izčrpne odgovore. Žal nam izobraževanje na daljavo ni dalo možnosti, da bi intervju opravili v živo, zato smo Vam za zapisane odgovore na naša vprašanja, čas in trud toliko bolj hvaležni!

Teja Hebar, 7. a in
Ela Žnidarič Tomažič, 7. b

Intervju: učiteljica Alexandra Hojnik Bezjak

Pozdravljeni, sem Teja in obiskujem novinarski krožek. Želja, da z Vami opravi intervju za naše Iskrice, se mi je porodila zato, ker so me noge popeljale v Vašo učilnico že na prvi šolski dan. Od tistega dne niste bili samo moja učiteljica, ampak prva učiteljica, ki mi je bila všeč in zaradi katere sem rada hodila v šolo in nerada iz nje. Ker ste v moje srce vtisnili lepe trenutke, sem si vzela čas in napisala nekaj vprašanj, da Vas lahko bolje spoznajo tudi bralci naših Iskric. Vesela bom, če mi boste lahko odgovorili nanje.

Se nam lahko, prosim, na kratko predstavite?

Sem Alexandra Hojnik Bezjak, profesorica razrednega pouka, žena, mama dveh odraslih otrok. Po naravi sem zelo živahna, vedoželjna, aktivna, redoljubna, igriva, vztrajna in zelo čustvena.

Na katero pot bi zavili, če se ne bi odločili za poklic učiteljice?

Po končani gimnaziji sem imela tri želje: hotela sem postati učiteljica, zdravnica ali turistična vodička. Danes vem, da je bila moja odločitev prava, saj sem učiteljica z dušo in srcem.

Kakšne spremembe vidite v generacijah od vašega začetka pa vse do danes?

Dandanes je velik poudarek na znanju in materialnih dobrinah – pomembno je, da si srečen in zadovoljen. Včasih je bilo bolj pomembno, da si bil pošten in delaven.

Kje se je po Vašem mnenju zgodila največja »prelomnica«?

Mislim, da je več stvari, ki so vplivale na to. Razvoj družbe je sčasoma povečal blagostanje ljudi in s tem tudi njihove potrebe.

Nekoč ni bilo toliko materialnih dobrin in so ljudje morali bolj držati skupaj, če so želeli preživeti. Danes v pomanjkanju živi relativno malo ljudi, zato so vedno bolj pomembni osebni interesi.

Ali so bili učitelji v Vaših časih strogi?

V mojih časih so bili učitelji zelo strogi. V spominu mi bo za vedno ostal dogodek, povezan s poštevanko. S starši sem bila kar nekaj časa na potovanju okrog sveta. Ko sem se vrnila v šolo, je bil ravno čas poštevanke. Učiteljica je zahtevala, da jo znam gladko že prvi dan po vrnitvi. Ker nisem znala, sem si morala za domačo nalogo prinesiti v šolo svojo palico. Naslednji dan me je učiteljica ob vsakem nepravilnem rezultatu udarila z mojo palico po odprti dlani. Še sreča, da sem se

zmotila le trikrat.

Kdaj ste pravzaprav začeli poučevati na naši šoli? Se še spomnite generacije, ki ste jo najprej poučevali?

Zelo dobro se spomnim svoje prve generacije. 1. september 1994. Prvo srečanje z mojimi učenci je bilo na avtobusu, kajti odpravljali smo se v šolo v naravi v Simonov zaliv. To je bil zelo velik izziv.

Bi z nami želeli deliti kakšen smešen utrinek iz vašega otroštva?

Nekoč avtobusi niso vozili tako pogosto, kot danes. Zato smo morali biti vedno zelo hitri, da nismo zamudili. Nekega dne, ko sem se vračala iz Maribora, mi je je pred izstopom iz avtobusa iz rok padla vozovnica, vrata pa so se že zapirala. Hitro sem jo pobrala, potem pa sem kar malo na silo želela skozi zapirajoča se vrata. Z zgornjim delom telesa mi je uspelo, noge pa so ostale v avtobusu. Avtobus se je začel premikati, jaz pa visela med vrati. Hvala bogu se ni nič zgodilo. Joj, kako me je bilo sram! ... pa še na postaji je bilo veliko ljudi, med njimi tudi fant, ki mi je

bil zelo všeč.

... kaj pa še kakšnega z vaše poklicne poti?

Hahaha, teh je pa kar veliko. Vsak dan ...

S čim se radi zaposlite v svojem prostem času? Kaj Vas pomirja in kaj osrečuje?

Zelo rada berem knjige, moja strast so potovanja, rada sem s svojo družino, se veselim s prijatelji, uživam v smučanju in plavanju, družabnih igrah, sprehodih v naravi, kolesarjenju.

Katere vrednote vas vodijo v življenju?

Poštenost, delavnost, znanje, vedoželjnost in iskrenost.

Ali bi želeli še kaj sporočiti učencem šole?

Izkoristite možnosti, ki vam jih ponuja življenje. Išcite znanje, bodite radovedni, raziskujte svet, vztrajajte na poti do svojih ciljev, čeprav včasih ni lahko. Pogumno premagajte ovire in zaupajte v sebe. Učite se na napakah. Ostanite pošteni, delovni, vztrajni in veseli.

Hvala za odgovore in Vaš čas, v veselje mi je bilo sodelovati z Vami!

Teja Hebar, 7. a

Mednarodni natečaj za najlepše pismo

Neznana oseba
Naj potuje v neznan kraj
Poštna številka xxxx

planet Zemlja, 31. 3. 2020

Nekdo,
nekje,
na planetu Zemlja

Draga neznana oseba!

Piše se leto 2020. Lahko bi ga poimenovali kar leto, ko se nam, ljudem, vrača vse slabo, ali pa, drugače rečeno, nas ta svet postavlja pred preizkušnjo, nam sporoča in nas uči, kako je treba ravnati.

Lahko, da to pismo bereš še isto leto, kot je bilo napisano, lahko, da ga bereš leto kasneje, ali pa desetletje ali celo stoletje kasneje. Lahko se zgodi tudi, da to pismo konča neodprto za vedno ali pa še vedno zaprto išče pot do usodnega naslovnika.

Trenutno se pri nas ne dogaja nič kaj privlačnega. Zaprti smo v naših domovih, predvsem mi, otroci, in naši starši skupaj z nami. Drug drugemu počasi začenjamo biti tečni, a to je naša prva preizkušnja – sprejemati bližnje ljudi in se socializirati z njimi, pospraviti telefone in uživati v našem skupnem času. Nikdar namreč ne bomo obžalovali tega, kar zdaj delimo s svojimi najbližjimi, pa četudi je to le pogovor ali skupno kosilo. Da, trenutno smo v karanteni, zaradi corona virusa oziroma COVIDA19. Kot sem že omenila, smo zaprti v hišah in kdo bi si mislil, da je to naša naslednja preizkušnja: kakor so sedaj okrog nas stene hiše, tako so okrog nas nevidne stene, s katerimi smo se ogradili. Zgradili smo jih tako visoko, da ne slišimo bolečine drugih ljudi, ne vidimo dlje od svojega nosu in ne stopimo korak ali dva dlje od naših meja. Nikogar ne bi bolelo, če bi kdaj pa kdaj pogledal okrog sebe in komu pomagal čez cesto, dvignil kakšno težko vrečko stare gospe ali pa odstopil sedež na avtobusu, a žal se v vsakdanjem življenju obnašamo tako, kot da bi to bila največja bolečina tega sveta.

Dogajajo se naravne nesreče. Umirajo nedolžni ljudje in živali. ... in to je naša tretja preizkušnja. Zemlja nam sporoča, da z njo ni vse v najlepšem redu. Da potrebuje ne samo enega, dveh ali treh zdravnikov, temveč kar 7 milijard. Da, zveni veliko, a po vsem, kar smo storili našemu planetu, je to še malo. Zemlja nas potrebuje, vse! Ne pri tem, da mečemo smeti v naravo, brezbržno porablamo elektriko in vodo, vse stvari uporabimo samo enkrat, potem pa je ta stvar že smet, hrano mečemo tja v en dan in v ozračje dnevno in redno spuščamo vse mogoče pline. Vsak od nas se mora zavedati, da je Zemlji treba izmeriti sedaj že nepopisno visoko temperaturo, ji zalepiti rane in z nje pobrati težko breme. Potrebno je vzeti stvari vsak v svoje roke, a hkrati s skupnimi močmi odgrniti odejo in naš planet spustiti na svež zrak, da se lahko nadiha.

Včasih je težje zapisati, kot pa povedati nekomu naravnost v obraz, drugič je lažje vzeti pisalo in besede zlitati na papir. Vselej pa je najlažje razmišljati, se zatopiti v svoj majcen, a hkrati neskončen plod domišljije in postati princesa iz pravljice, strela iz nevihte ali govoreča žival. Naša domišljija je le naša.

Že od nekdaj vem, da v tem neskončnem vesolju nismo sami, in se sprašujem, kdo in kje je tisti, ki je z nami? Smo eden manjših planetov v našem osončju, majcena pikica v galaksiji in še manjša packa v vesolju ... Skratka, fenomen, ki kljub vsemu uspe uničiti vse, kar nam je bilo dano. Vse, kar je kdo ustvaril. Vsa čustva, ki jih ljudje gojijo. Ste kdaj pomislili na to, da smo mi, ljudje, tista napaka v veselju, in ne veselje samo. In ali ste kdaj pomislili, da mi že sedaj veselje poimenujemo »neskončnost«, le-ta pa se še vedno širi in ali ima to sploh smisel. Kaj pa, če je veselje le majhna celica nečesa veliko večjega? Ne vemo in mogoče ne bomo nikoli izvedeli, a splača se razmisliti.

Kdor koli si ti, ki to bereš, ti podajam roko in polagam na srce: zamisli se nad problemi, ki sem jih izpostavila, pogledaj okrog sebe in tudi ti, tako kot sem v tej karanteni jaz, začni gledati dlje od svojega nosu. Postavi eno in edino mejo domišljije in jo vedno znova prestopi. Napni ušesa in začni poslušati več kot le svoj glas.

Mogoče zdaj, ko si pri koncu pisma, veš, o čem govorim. Mogoče ga boš zavrgel, ga skril za naslednjega prejemnika ga ali pa ga shranil. A vedi, pismo je bilo v svet poslano naključno in TI si tisti ali tista, ki ga je prejel. Usoda ti nekaj sporoča. Odpravi se luči naproti, poslušaj svoj notranji glas in vedno znova prestopi postavljene meje svoje domišljije. V življenju bodi to, kar si in ne pozabi, da je to pismo z namenom našlo prav tebe!

Lepo te pozdravljam, neznanec,

Rahela Zamuda, 7. b

Rahela, BRAVO!

Ker se šolsko leto počasi zaključuje, vsak svoje ocene v redovalnici preučuje. Vsi za njih smo se trudili, a tako vzorno, kot naša sošolka Rahela, svoje redovalnice nismo napolnili.

Rahela v tem šolskem letu same petice je dobila

in brez kakršne koli druge ocene to šolsko leto odlično zaključila.

To pa še ni vse,

saj Rahela mojstrica za marsikaj drugega še je:

na literarnih natečajih ogromno nagrad je dobila,

na tekmovanjih v znanju se na državni nivo uvrstila

in nam na državnem tekmovanju ekipno zlato kuharsko priznanje priborila.

Draga Rahela,

s to pesmijo želimo sporočiti ti to,

da nate in na tvoje uspehe ponosni smo zelo!

Ne samo, da v šoli blestiš,

si tudi naša prijateljica,

ki nas vsak dan znova nasmejiš.

Ostani taka, kot si,

ker te tako imamo radi prav vsi!

Sošolke, sošolci in razredničarka Mateja

S tem pismom se je Rahela na mednarodnem natečaju, ki ga je organizirala Svetovna poštna zveza, uvrstila v ožji izbor.

Iskrene čestitke!

Mentorica Mateja Matjašič Pevec

DEVETOŠOLCI SE POSLAVLJAMO

Poslavljam se ...

Vsaka stvar ima svoj začetek. Vsakemu začetku sledi konec. Tako kot smo leta 2011 prvič vstopili v osnovno šolo, jo letos, leta 2020, tudi zapuščamo. Med tem se je zgodilo ogromno dogodkov, skozi katere smo rasli in postajali to, kar smo.

Prvi šolski dan je seveda za vsakega nekaj posebnega. Prvič stopiš skozi tista velika, težka vrata tako opevane stavbe. Občutek sem imela, da se bom na tej šoli izgubljala leto za letom, vse do konca 9. razreda. Čokoladna torta je bila začetek moje osnovnošolske kariere. Takrat se mi niti sanjalo ni, kaj vse nas bo čakalo teh devet prečudovitih let: prvo prvošolsko čudenje ob učenju številke 1, črke A, prvih spisov, prvič zapisane beseda MAMA, prvi računi, prvo spoznavanje okolja, risanje poti od doma do šole ... Vse to so bile prve stvari, na katere sem bila takrat izredno ponosna, da jih znam. Vsak naslednji razred je postajal malce težji, a smo se kljub temu skupaj uspeli prebili do konca petega razreda.

Ob koncu petega razreda se me je zopet lotila posebna trema pred novim »prvim šolskim dnem«. Nič več samo en učitelj čez celo leto, nič več ena in ista učilnica. Odprla so se nam nova vrata v osnovnošolski svet. Stali smo pred novima učilnicama in nestrpno čakali. Kmalu sta prišla naša razrednika, g. Pevec in ga. Erhatic, ki sta nas seznanila z navodili in novim načinom dela. Mislila sem, da bom

vsa naslednja štiri leta hodila okoli in spraševala: »Oprostite, mi lahko poveste, kje je učilnica matematike, prosim?« Danes se mi misel na to zdi nadvse smešna. Učilnico matematike bi našla tudi z zavezanimi očmi, če bi bilo treba.

Kmalu smo se navadili na vse novo. Iz otrok smo se začeli spreminjati v najstnike in med nami je kdaj pa kdaj prišlo do nesporazumov. Reševali smo jih sproti in se iz njih tudi mnogo naučili. Predvsem strpnosti, ki je izredno pomembna za uspešno skupno sodelovanje. Vsaka stvar je sestavljena iz dobrih in slabih stvari. Tako kot smo imeli včasih najrazličnejše težave, pa smo se velikokrat imeli zelo lepo. Šli smo skozi zmage in poraze, sedaj pa smo pravzaprav vsi zmagovalci. Uspelo nam je! Vsak s svojimi načrti za prihodnost se bomo poslovili. Upam, da se srečamo na kakšni obletnici, ko bo čas za obujanje spominov na naših skupnih devet let. Prepričana sem, da bomo v naslednjih letih kdaj pa kdaj ustavili svoj korak ob pogledu na Osnovno šolo Gorišnica. Na ustnice se nam bo prikradel nasmešek ob vseh dogodivščinah, ki nam jih je ponudila. Ne smem se pozabiti zahvaliti našima razrednikoma, ki sta nas usmerjala skozi vsa ta leta in vse naše spore reševala na miren način. Razumela sta naše najstniške težave in nam želela vse dobro. Prav tako gre zahvala vsem ostalim učiteljem, brez katerih nam zagotovo ne bi uspelo doseči vsega tega. Zahvala gre tudi vsem ostalim delavcem šole, saj je vsak prispeval

svoj delež.

In kaj nam vam, dragi sošolci in sošolke, zaželim za konec? Najprej dolge in nadvse sproščujoče počitnice. Odpočijte si in si naberite novih moči za podvige, ki vas čakajo v naslednjem šolskem letu. Predvsem pa vam želim veliko uspeha v vašem nadaljnjem izobraževanju. Za vse vas držim pesti, da vam uspe postati to, kar si želite. Upam, da boste uspešno premagali vse težave, ki vam stojijo na poti. Ann Landers je zapisala: »Če bi me prosili, naj vam dam nasvet, ki se mi zdi najbolj uporaben za vse človeštvo, bi povedala naslednje: pričakuj težave kot neogibni del življenja in ko pridejo, jim z visoko dvignjeno glavo poglej naravnost v oči in jim reci: Večji sem kot ve. Ne morete me premagati.« Bodite vztrajni in pogumni.

Tu bi po vseh pravilih moral stati zaključek. A kaj napisati za res udaren zaključek na koncu? Vsak posameznik je osnovno šolo doživljal drugače. Ta konec bom zato izpustila. No, ne čisto izpustila. Konec oz. zaključek prepuščam vam, deveti. Vsak naj po svoje zaključi to zgodbo, ki smo jo pisali skupaj.

Poslovili se bomo ... v spominu, čeprav mogoče medlem, čez nekaj let pa bodo za vedno ostali učenci 9. a in 9. b razreda generacije 2011–2020. Zapisali smo se v zgodovino naše gorišniške šole ... In tam, v učilnicah, med šolskimi klopki bo za vedno ostal delček nas.

Lana Lindič, 9. b

Dragi devetošolci in devetošolke!

Čisto zares je prišel ta dan ... dan zaključka starega in dan pričetka novega.

Zaključili ste osnovnošolsko izobraževanje. Učitelji smo vas vodili po neskončni zakladnici človeškega znanja. Toda znanja vam nismo mogli ne dati, ne podariti. Znanje ste si morali vzeti, ga osvojiti. Za to pa ste se morali kdaj čemu tudi odpovedati, se truditi in vztrajati. In le tisto znanje, ki ste ga osvojili iz lastne želje, z lastnim naporom, je za vedno vaše. Kadarkoli boste stali na življenjskih razpotjih, kakršno je današnje, bo prav znanje vaš najdragocenejši svetovalec, pomočnik in vodnik pri odločanju. Vendar ne edini! Nikoli ne pozabite poslušati sami sebe in nikoli ne nehajte verjeti v to, da ste edinstveni in sposobni uresničiti svoje želje.

Bodite pogumni, upajte si tvegati, cenite sebe in druge, oproščajte sebi in drugim, kajti spoštovati sočloveka je temelj, na katerem boste gradili svoj uspeh. Prav zato smo vam učitelji vsa osnovnošolska leta, skupaj z vašimi starši, postavljali meje in pričakovanja, ob katerih ste z neskončno mladostno energijo oblikovali in izgrajevali sebe in zaupanje vase.

Ob zaključku naj vas spremljajo in se vas dotaknejo besede Toneta Pavčka:

»Nobena pot ni ravna.
Nobena pot ni revna,
a vsaka je zahtevna
in tvoja ena sama – GLAVNA.«

razredničarka Tina

Devetošolcem ob zaključku osnovnošolske poti

Če sem si doslej vse nagovore sestavil kar tako, mimogrede, ste me vi tokrat postavili pred čisto nov izziv, ki pravzaprav ni kar tako. Zakaj? Zato, ker ste moji »prvi« devetošolci, od katerih se poslavljam ne samo kot učitelj, ampak tudi kot razrednik. Najti prave besede ob tej priložnosti je morda nekoliko težje tudi zato, ker jih namenjam vam, ki ste zame nekaj posebnega in izjemnega.

Ob našem slovesu čutim ponos in veselje, ker vem, da ste zrasli v generacijo učencev, ki so vam v življenju pomembne vrednote, kot so prijateljstvo, upanje, iskrenost, ljubezen, zdravje, povezanost, zaupanje, znanje, pogum ... in ker vem, da znate v življenju razlikovati med tem, kaj je prav in kaj narobe.

Verjamem, da boste v življenju zmogli premagati vse izzive, ki vam bodo prekrizali vašo pot, ki se je za vas šele pričela vzpenjati. Med to potjo boste spoznali, da življenje ni zmeraj lepo in prijazno, vendar so zato v vaši bližini vaši starši, prijatelji, sošolci in tudi učitelji, ki

vam bodo z veseljem pomagali. Če se kdaj znajdete na križišču poti, pa ne boste vedeli, katero pot izbrati, naj vas ne bo nikoli sram poiskati utehe in pomoči pri njih.

Želim si, da vam naša šola, učitelji, razredničarka in navsezadnje tudi jaz za vedno ostanemo v lepem spominu, tako kot boste zagotovo vi ostali meni (ne v lepem, pač pa v najlepšem spominu). Čeprav zapuščate učilnico, v kateri smo se kar nekaj let družili, smejali in se učili, bo delček vas za vedno ostal tukaj, pri meni. Vedno se bom zavedal, da ste moja prva generacija, s katero smo preživeli veliko lepih skupnih trenutkov in na katero bom vedno ponosen.

Ob koncu vam, dragi devetošolci, želim, da ste srečni, zadovoljni, poštteni, strpni, iskreni, da znate odpuščati in tudi sami reči oprosti in da vam znanje in nasveti, ki ste jih pridobili v šoli, pomagajo v življenju.

Zaupajte vase, naj vas ne bo strah sanjati in slediti svojim željam in sanjam. Eleanor Roosevelt je zapisala: »Prihodnost pripada tistim, ki verjamejo v lepoto svojih sanj«.

... naj bodo vaše čim lepše in naj se vam uresničijo!

razrednik Aleš

Nagradni natečaj EKO-paket

V okviru Ekošole smo se v podaljšanem bivanju v 3. a in 3. b tudi letos odločili za sodelovanje v projektu EKO-paket in se prijavili na nagradni natečaj. Projekt EKO-paket spodbuja pravilno ravnanje z odpadno kartonsko embalažo za mleko in sokove. Že v mesecu decembru 2019 smo pričeli zbirati odpadno embalažo. Odločili smo se za izdelavo avtobusa, idejo zanj je dal učenec Gabriel Kovačec, pri zbiranju odpadne embalaže pa se je najbolj izkazal učenec Miha Toplak. Z delom smo pričeli v mesecu januarju 2020 in izdelek dokončali do predvidenega roka, 14. februarja 2020. Učenci so bili za delo zelo motivirani. Navdušenju pa ni bilo konca, ko smo izvedeli za rezultate

natečaja: naš izdelek je dobil 1. mesto v kategoriji 1. triada. Učenci so bili zelo ponosni, še posebej, ker so tudi v lanskem šolskem letu na natečaju EKO-paket osvojili 1. mesto. Zahvaliti pa se moramo še učencema Valu Voršiču iz 4. razreda in Mihi Krambergerju iz 5. razreda za

pomoč pri izdelavi avtobusa.

Podelitev nagrad je letos zaradi izrednih razmer odpadla, oziroma je bila prestavljena na september 2020, torej v naslednjem šolskem letu.

Frančka Vajda

Draga razredničarka!

Štiri leta našega skupnega potovanja smo zaključili. Pred štirimi leti, ko smo vstopili v 6. razred in prišli v vaše roke, ste nas začeli oblikovati v to, kar smo danes. Sedaj na nas že nestrpno čaka druga pot, kar pomeni, da bomo osnovnošolske klopi zamenjali za srednješolske.

Skupaj smo prehodili temo in svetlobo. Čeprav smo Vas velikokrat razjezili in Vam sivili lase, Vas imamo radi. Upamo, da ste ponosni na nas in da Vam bomo vedno ostali v spominu. Pot, ki smo jo prehodili skupaj, je bila zelo lepa. Pot, ki jo bomo morali prehoditi brez Vas, bomo prehodili po Vašem vzgledu. Srečali smo se, da se enkrat razidemo, a nismo se srečali, da se enkrat pozabimo. Hvala za vse, kar ste nam dali v teh štirih zlatih letih.

Vaš trud je naš uspeh!

Vaš 9. a

Dragi učitelj Aleš, hvala!

Naše skupno jadrnanje po osnovnošolskih poteh se počasi zaključuje. In priznati moramo, da ste ne glede na to, da smo vaša prva generacija, vse razburkane valove skupaj z nami uspešno prekrmarili. Vedno ste bili tu za nas, ko smo vas potrebovali, in vedno ste poskrbeli, da je naša posadka ostala povezana. In ja, četudi so se nam vaši nasveti kdaj pa kdaj zdeli nesmiselni, smo na koncu ugotovili, da jih bomo lahko še marsikdaj uporabili. Hvaležni smo vam, da ste povezali med seboj vse naše še tako različne karakterje, saj nam bodo zaradi tega ostali številni lepi osnovnošolski spomini. Veseli smo tudi vašega nasveta in vztrajanja pri enotnosti z a razredom, ki se je obrestovalo, kajti na koncu se več ne delimo na dva bregova, ampak smo vsi eno. Skratka, hvala vam, da ste bili kar ste in da ste nam pomagali postati to, kar smo. Pri oblikovanju osebnosti vsakega izmed nas ste pustili tudi svoj pečat.

Vaš 9. b

Javni vzgojno-izobraževalni zavod
Osnovna šola Gorišnica

ZAHVALA

V času, ko je epidemija spremenila naš ustaljen življenjski ritem, v času negotovosti in negativnih novic, se zgodi tudi nekaj dobrega, pozitivnega. Šola nogometa Športnega društva Gorišnica nam je v mesecu maju, ko je pristojno ministrstvo potrdilo, da se vračamo v šole, donirala zaščitne maske za učence in zaposlene JVIZ OŠ Gorišnica.

Iskrena hvala za donacijo!

ravnatelj,
Milan Šilak

ZAHVALA GE. KARINI LAURA BRANOVIČ

V imenu vseh učencev šolskega novinarstva bi se rada zahvalila gospe Karini, ki nas je v tem šolskem letu nekajkrat obiskala pri pouku šolskega novinarstva in si vzela čas za nas. S svojim znanjem, ki ga je delila med nas, nam je pomagala usvojiti osnove fotografiranja. Pravi novinarji morajo namreč znati dobro uporabljati fotoaparatus - nam je to uspelo prav zaradi njene pomoči in pomoči njenega moža, g. Borisa. Priznati moram, da sem zaradi nje sama dobila veliko motivacijo za fotografiranje. Njeni nasveti so mi vedno pomagali izboljšati fotografije. Postavila nas je tudi pred velik izziv - fotografirati ptice. Meni osebno je ta izziv bil kar težak, a z malo njene pomoči mi je uspelo. Nekaj svojih fotografij, ki so nastale pod njenim mentorstvom, delim tudi z vami.

Ga. Karina, v imenu vseh učencev ŠNO in seveda tudi učiteljice, iskrena hvala, da ste nam pomagali pri naših prvih fotografijah. Želimo si, da nas boste še kdaj obiskali in nam s svojimi nasveti še naprej pomagali do dobrih fotografij!

Michelle Törnar, 7. b

Mentorja: Mateja Matjašič Pevec, Aleš Pevec

Odgovorna urednika: Mateja Matjašič Pevec, Aleš Pevec

Uredniški odbor: Učenci 7. razreda OŠ Gorišnica, vključeni k izbirnemu predmetu Šolsko novinarstvo

Slike in risbice: otroci Vrtca Gorišnica in učenci OŠ Gorišnica

Fotografija na naslovnici: Michelle Törnar, 7. b (mentorica Karina Laura Branovič)

Fotografije: učenci in učitelji OŠ Gorišnica

Lektorica: Mateja Matjašič Pevec

Računalniško oblikovanje: Alinea tisk

Tisk: Alinea tisk

Naklada: 600

Izdajo časopisa sta omogočili Občina Gorišnica in Osnovna šola Gorišnica

OŠ Gorišnica

gradimo znanje

Spet v šolo

(misli učencev 4. in 9. razreda ob ponovni vrnitvi v šolske klopi)

Vrnitev v šolo mi pomeni veliko, saj se e-učilnice in pouk v šoli ne moreta primerjati.

Eva Munda

Ko sem izvedela, da se bomo vrnili, nisem bila vesela, saj sem se navadila na šolo od doma. A v ponedeljek smo že 1. uro pozabili na prejšnja dva meseca doma.

Tajda Horvat

Vrnitev v šolo se mi je zdela kot prvi šolski dan. Po dolgem času se razveselila šole in vrnitve, čeprav smo morali pridobiti še nekaj ocen.

Dora Šandor

Mene karantena ni motila. Ni mi všeč, da moramo zopet biti v šoli.

Timon Vertič

Za mene vrnitev v šolo pomeni, da spet vidim prijatelje, ampak hkrati tudi, da imamo ocene.

Luka Zorko

Vesel sem, da smo prišli nazaj v šolo, vendar bi omilil ukrepe, saj so prehudi.

Samuel Zamuda

Meni je vrnitev v šolo nekaj posebnega, saj smo pouk začeli nekoliko drugače kot smo bili navajeni. Všeč mi je, da sem po dolgem času videla sošolce.

Lara Štajner

Pomeni mi veliko, saj vsi ljudje potrebujemo nekoga oz. človeški dotik. Vrnitve v šolo sem bila zelo vesela, da sem lahko zadnje tedne še preživela s svojimi sošolci.

Lucija Zelenko

Ko sem slišala, da gremo spet v šolo, sem bila zelo vesela, saj se že pogrešala sošolce in sošolke. Ko pa smo prestopili šolska vrata, pa sem bila malo razočarana, saj nisem videla vseh sošolcev. Tudi nošenje maske mi ni bilo všeč.

Živa Trunk

Imam prijatelje, imam se dobro, med odmorom lahko plešemo.

Lučka Šandor

Biti v šoli mi pomeni veliko. Vesela sem, da vidim prijatelje in učitelje. To mi veliko pomeni.

Tjaša Leben

Zelo všeč se mi je družiti s sošolci.

Enej Rakuša

Počutim se odlično, ker se lahko družim s prijatelji.

Vid Bezjak

Veselje. Igranje. Poučevanje. Prijatelji se spet vidimo.

Jan

Da spet vidiš vse učence in učitelje. Počutim se zelo dobro, saj smo se spet videli.

Jurij Cvitanič

Meni je ful fajn biti spet v šoli. Veliko boljše, kot doma. Všeč mi je, da lahko spet vidim sošolce.

Matija Bezjak

To mi pomeni, da se lahko učim in še naredim kar je treba za zadnje ocene. Počutim se tak-tak.

Vanesa

Zdaj, ko sem po dolgem času spet v šoli, se počutim veselo. Spet sem s prijatelji in učiteljico.

Zala Kolarič

Počutim se drugače, ker je koronavirus, ampak boljše, kot doma.

Jaka

V šoli je stokrat boljše, kot doma.

Mia Strmšek

Spet v šolo zame pomeni, da se lahko družim s prijatelji. Boljše mi je, ker sem hitreje konec s poukom.

Dora Visenjak

Meni je fajn. Zabavam se.

Teo Kokot

Vesela sem, da sem spet v šoli, ker sem pogrešala prijatelje in učiteljico. Ajda Zabava!!!

Maša Šacer

Meni to, da sem prišla nazaj v šolo, pomeni zelo veliko, ker se lahko spet pogovarjam s prijatelji, ker ko sem bila doma, mi je bilo zelo dolgčas.

Urška Tement

SPET V ŠOLO

Spet v šolo smo se vrnili,
da le ne bi vsega od doma naredili.
Nekateri smo spali,
nekateri garali.

Na začetku smo se spraševali,
kako bomo leto do konca pripeljali,
vendar na koncu ni bilo skrbi,
saj med seboj pomagali smo si.

Bilo je zanimivo doživeti,
ampak upam, da bomo
imeli vsaj normalno poletje.
Sedaj, ko vrnili smo se,
se nam je na kup zložilo vse.

Spet te ocene, spraševanja,
le da bi s seboj odnesli
čim več znanja.
Tu smo svoje odsedeli,
da na koncu se dobro bomo imeli.

Sara Antolič, 3.b

OŠ Gorišnica

